

75 ÉVES
A VÁCI REMÉNYSÉG EGYESÜLET

Dr. Vanyek Béla, (1893–1966)
az egyesület alapítója

A VÁCI
REMÉNYSÉG EGYESÜLET
EMLÉKKÖNYVE

1922–1997.

KIADJA A VÁCI REMÉNYSÉG EGYESÜLET

2600 Vác, dr. Csányi László krt. 58.

Összeállította:

SZALAY ISTVÁN

Felelős kiadó:

DR. KONDÉR GYULA

Tipográfia:

BROZSEK BÉLA

Kucsák Könyvkötészet és Nyomda, Vác

Felelős vezető:

KUCSÁK GÁBOR

ELŐSZÓ

A könyv amit, az olvasó most kézbe vesz, az első világháborút lezáró forradalom, majd nemzeti tragédiánkat jelentő Trianon után, a gazdasági csőd idején a reménytelenség korszakában kihajtott, virágba borult, majd nagyszerű gyümölcsöket termő váci „Reménység” története.

Akinek a szívéből ez a gondolat kipattant és aki mindvégig éltető lelke volt: dr. Vanyek Béla. Szánt szándékkal írtam, hogy szívéből pattant ki, mert Rá is állt, ami Gárdonyi Szent Margit életét megörökítő regényének (Az Isten rabjai) utolsó mondata: „A szívet azért rejtette el Isten, hogy senki se lássa.”

Páncélba öltözött emberként élt, különösen azok szemében, akik élete utolsó két évtizedében látták, inkább csak látásból ismerték. Nem keresett barátságokat, alapjában szűkszavú, kimért egyéniség volt. A kanonoki ház kapujától a székesegyház sekrestyéjéig, valamint délutánonként a Karolina kápolnáig terjedt a napi útja, mert ott végezte szentéglátogatásait.

Mindenki csodálkozott, amikor 1966 tavaszán temetésére megtelt a székesegyház. Azokban az időkben Nagy Gézát kivéve kanonokot ekkora gyász nem kísért.

Ott még egyszer megelevenedett a múlt.

A fiatal néhány éves papot Hanauer püspök úr az egyházjog és egyháztörténelem tanításával bízta meg a váci Papnevelő intézetben. Dr. Vanyek Béla a kispapok körében keményszigorú a szaktárgyait következetesen megkívánó „Professzor úr” volt. Azt senki sem tudhatta hogy az első világháború idején szentelődött, – nem gazdagságban, – de biztos anyagi körülmények között szolidan élő ötgyermekes újpesti polgári családban felnőtt ifjú levita lelkében milyen tervek voltak.

Az újpesti környezet, a munkások lakta peremváros gondjai az ő korában még oly friss, e problémák megoldását adó Rerum novarum enciklika, a század elejének a kor kihívásait prófétai szemmel látó és a megoldásokat megfogalmazó Prohászka püspök, Zichy Nándor, Giesswein Sándor szelleme, az akkor létesülő legényegylet elemi erővel hatottak rá,

Most nagy élményünk lenne, ha hangszalagról hallhatnánk az ugyan-csak szűkszavú bölcs főpásztor Hanauer atyai és a lelkes fiatal pap Vanyek Béla beszélgetéseit, amelyek nyomán zöld utat kapott álmai megvalósítására. Nagyon sokan a káptalan és a szemináriumi előljárók értetlensége és kritikája mellett és ellenére mert nekivágni ennek az emberfeletti vállalkozásnak, de mindig maga mögött tudta püspöke atyai bizalmát, aminek mindenkor meg is felelt. Nem véletlen az alapítás elnevezése: Reménység.

A történéseket a könyv adja, ahogy az adatokat az író-szerkesztők összegyűjthették és most közreadják.

Dr. Vanyek Béla a Reménységben „Elnök úr” a cserkészek között „Parnok úr” volt, aki itt mindenki előtt nyitott volt, akihez bizalommal jöhettek és jöttek is, ugyanakkor hallatlan tekintélyt képviselt, amivel azonban nem taszított, hanem imponált, és mindennek ami a Reménységben történt az értékét növelte. Szociális gondoskodása, a szegények felkarolása nagyon következetes, igazságos és mindig diszkrét volt.

Az hogy Vác városának oly tekintélyes és etikus iparostársadalma volt, az az ő egyéniségének és elvárásainak, nevelésének köszönhető. Igaz hogy a szemináriumi előljárók rossztálták „késő esti kimaradásait” de a Reménység székházat ő hagyta el mindig utoljára, jelenléte a rendnek és fegyelemnek biztosítéka volt.

Karkáptalanságom idején – és ennek immár negyven éve – egy ügyvéd visszaemlékezve azt mondta nekem, hogy a Reménység báljai mindig fölötte álltak rendezettségben, szellemben, fegyelmezettségben az egyetemista, az Emerikánás rendezvényeknek. A Reménységnek mindig volt rendezőgárdája s ha ez kevésnek tűnt, megjelent Ő és egy csendes de határozott „marrs ki”-vel (az írás nem tudja kifejezni az enyhe raccsolást) pontot tett az ügyre. Egy ilyen kvalifikálás után visszakerülni a Reménység falai közé nem volt egykönnyű, pedig ott lenni rangot jelentett.

A futballmeccseken mindig az ellenfél kapuja mögött helyezkedett el. Feketereverendás alakja volt a mágnes, amely a gólokat vonzotta. Közben felöltője zsebében morzsolta rózsafüzérét, hasznosítva és megszentelve az idő múlását, ugyanakkor csendes jelenléte idegesítette az ellensapat védelmét.

Hanauer püspök halála után elvesztette földi hátvédjét. Az új főpásztor dr. Pétery József megérkezése után szinte azonnal följelentés ment

ellene. Szigorú, tárgyilagos kivizsgálás történt aminek diszkréciójára a püspök úr külön figyelt és ami mindenben igazolta, tisztázta Vanyek Béla személyét és a Reménység gazdálkodását. Az ügyvel kapcsolatos aktákat egybekötve őrizte, az őt diszkrimináló személyek neveit soha el nem árulta. Végső rendelkezése volt, hogy ezeket az iratokat összekötve, olvasatlanul kell halála után elégetni. Tanúk jelenlétében ez meg történt. Még azt is hozzá kell tennem, hogy ugyanerre a sorsra jutott, az a soha még senkinél nem tapasztalt pontos elszámolás, amely a Reménység kezdeti idejétől indítva, majd később minden mozi előadásnál az eladott jegyek és azok bevételét és egyáltalán minden a kezén keresztül átment pengőt és fillért papírra vetett, – éppúgy mint kispap korától kezdve öregségéig pontosan vezetett lelki naplói, libellusai –.

Egy rendkívül tiszteletreméltó és tiszta papi egyéniség volt, amit elrejtett papi társaságban csipkelődő humorával. Jelenlétében soha kétértelmű vagy ízetlenkedő beszéd nem történhetett.

Még egyet: soha senkinek nem dicsekedett vele, hagyatékában találtam rá, – amellet a selyemszalag mellett, amellyel papszenteléskor az akkori ritus szerint a felkenés után a kezeket, a szentelő püspök átkötötte –, Hanauer püspök saját kézzel írt fogalmazványára, amely tanúsítja a nagy főpásztor iránta érzett bizalmát. Amikor Hanauer püspök ereje gyengülését érezve segédpüspököt kért a Szentatyától, első helyen dr. Kovács Vincét jelölte, második helyen dr. Vanyek Bélát. Miután megjött Róma rendelkezése, Kovács Vince lett segédpüspök, Vanyek Béla jutalom és a főpásztori bizalom jeleként megkapta a fogalmazványt. Ez minden kitüntetésnél többet érő volt számára.

Temetésén hatalmas tömegben voltak újra együtt a cserkészek, Reménység tagok, valahai legények már tisztos férfiak, nagyapák, családok. A gyászbeszédet a régi kispap, cserkésztsiszt, majdan karkaplánja Boskó Vilmos kiskúnhalasi apát-plébános mondta.

A háború s az elmúlt négy évtized sok mindent elpusztított és a feledés homályába zárt. A dr. Vanyek Bélát személyesen ismerők is lassan a multtá lesznek. Megtisztelő kötelességnek tekintettem, hogy előszóként e könyvhöz még emléket állíthattam a váci egyházmegye tiszteletreméltó papjának, a maga korában Vác legkorszerűbb lelkipásztorának, az ifjúság és iparostársadalom nevelőjének, az elmúló század váci egyházmegyés papjai között a legkiválóbbnak.

Pálos Frigyes

PROLÓGUS

Ez év tavaszán született meg a gondolat, hogy a Váci Reménység Egyesület alapításának 75. évfordulójáról megemlékezve állítsuk össze az egyesület történetét, és egy kis könyvben kerüljön kiadásra. Sajnos, az 1944. decemberi események és a negyven évi kényszerszünet megsemmisítette az egykori iratokat és emlékeket. Még szomorúbb, hogy azóta elhunytak az alapító tagok, sőt az egykori tagok közül is kevesen élnek már. Így az egyesület történetének feldolgozásához, megírásához nem sok adat állt rendelkezésünkre.

Mirkó Ferenc (Tati) alapító tag 1975-ben leírta visszaemlékezését az 1922-től 1944 decemberéig tartó időszakról. Ezt öccsétől, Mirkó Zoltántól megkaptam megőrzésre, nem sokkal a halála előtt. A további feldolgozás során csak saját fiatalkori élményeimre támaszkodtam, illetve szüleim – néhai Szalay Balázs és felesége – V. R. E. múltjáról szóló elbeszéléseire. Sokat segítettek még a cserkészcsapat történetének megírásában Józsa Kálmán cserkész tiszt, egykori farsaskölyök vezetőm régi emlékei és visszaemlékezései.

A Váci Hírlap és a Váci Napló egykori, az egyesülettel kapcsolatos híreit, tudósításait Moys Csaba tagtárs gyűjtötte ki az 1922-48. közötti időből, a váci Tragor Ignác Múzeumban és a Katona Lajos könyvtárban. Az 1945-1947. közötti időből néhány iratot, feljegyzést találtam az Egyházmegyei Levéltárban is.

Az egyesület és a 811. számú Szent József cserkészcsapata 1922-48 illetve 1929-48, valamint az 1956-os újjaalakulási kísérlet történetének megírásáért köszönetet kell mondanom azon régi egyesületi tagoknak, idősebb barátoknak – elsősorban Józsa Kálmán bácsinak – akik emlékekkel, adatokkal segítettek.

Köszönet az alapító tag, egykori öregcserkész Tatinak (Mirkó Ferenc), hogy leírta visszaemlékezését és Mirkó Zoli bácsinak az írás megőrzéséért.

Köszönet Pálos Frigyes prépost úrnak, amiért megőrizte alapítónk rábízott emlékeit és azt átadta felhasználásra.

Köszönet néhai édesapámnak, aki az egyesületnek az elsők között lett tagja az alapítás után és az volt 1947-ben bekövetkezett haláláig. Ő ismertetett meg a Reménység szellemével, a farkaskölyök- és cserkészélettel.

Ismételten köszönetet mondok Józsa Kálmán bácsinak, és remélem e könyvben kiadott történet átadásával – ha kis mértékben is – leróhatom hálámat.

A múltból a jelenbe áttérve Lehőcz János tagtársnak köszönhetjük, hogy aktív előkészítő tevékenységeként 1989-ben újra megalakulhatott az egyesület. Sajnos, ezt a jubileumot már nem érthette meg.

Az újjáalakult egyesület történetét napjainkig az élő emlékezet és dokumentumok alapján Moys Csaba, az újrászerveződött 811. Szent József cserkészcsapat történetét Derényi László és dr. Bénik Tamás tagtársak állították össze.

A könyvecske végül tartalmazza az egyesület és szakosztályai jelenlegi tagságának és a cserkészcsapat tagjainak névsorát.

Elnézést kérünk a kedves olvasótól, ha itt-ott hosszadalmasnak, netán unalmasnak tartja a történetet. Bár igyekeztünk teljességre törekedni, s egyéni meglátásunk szerint írtuk meg a történetet a pillanatnyilag rendelkezésre álló adatok alapján.

Kérjük a tisztelt olvasót, ha bármilyen – az egyesülettel kapcsolatos – emlékanyag a birtokában van, vagy tudomása van arról, hogy ezeket az írásokat, fényképeket, egyéb emlékeket hol lehet feltalálni, kérjük, értesítse az egyesület vezetőségét. Szeretnénk összegyűjteni, amit lehet, hogy egy sokkal teljesebb monográfiát állíthassunk össze az egyesület munkájáról. Itt nem csak tárgyi emlékekre gondolunk, hanem régi tagok, hozzátartozók visszaemlékezéseire is.

Külön kérünk mindenkit, hogy aki a II. világháborúban, azt követően a fogolytáborokban, deportálások vagy az 1956-os forradalom és megtorlás idején elhunyt régi tagokról tud, azok nevét, ismert adatait szíveskedjék a vezetőséggel közölni, mert szeretnénk a hősi halottak, áldozatok nevét egy emléktáblán megörökíteni a székházban.

Megköszönve szíves türelmüket, kérem, olyan szeretettel olvassák e történetet, amelyen szeretettel mi írtuk, összeállítottuk.

Vác, 1997. október hó

Szalay István

VÁCI REMÉNYSÉG EGYESÜLET TÖRTÉNETE

1922 –1948

A Váci Reménység Egyesület (V. R. E.) 1922 őszén szerveződött. Az alakuló ülést 1922. november 5-én, vasárnap tartotta meg dr. Vanyek Béla (1893-1966) katolikus pap, papnevelő intézeti tanár és 28 társa. *(Az alapítók névsora a Függelékben 38. oldalon található.)*

Az egyesületnek az eredeti alapszabályban meghatározott célja:

„A helybeli ifjúságnak vallás-erkölcsös és hazafias alapon a testnevelésben és önművelődésben való kiképzése. Ezen célhoz vezető eszközök: a sport minden ágának művelése; az ifjúság vallás-erkölcsös és szellemi életének fejlesztése; énekben, zenében való kiképzése és az ifjúságot nyilvános szerepléshez szoktató sportversenyek, színelőadások és ünnepek rendezése.”

Induláskor az egyesületnek az alapszabály szerint három szakosztálya volt. Ezek: sport, tudomány és szépművészeti. A sport szakosztályhoz tartoztak a labdarúgók és az atléták.

A Váci Hírlap 1922. november 12-i, 48. számában így emlékezik meg az egyesület alakulásáról:

„Új sportegyesület városunkban

Vasárnap új sportegyesület alakult Váci Reménység Egyesülete cím alatt. Az új egyesület tagja lehet minden tisztességes foglalkozást űző helybeli ifjú, ki nem csak testi erejének, hanem szellemi és lelki életének fejlesztését is óhajtja. Az új egyesületben serény munka folyik, hogy az egyesület tagjai teljesen felkészülve a tavasszal meginduló sportéletben részt vehessenek.”

A tagság főleg a város fiatal inasaiból (ipari tanulókból), iparosaikból, munkásokból, kistisztviselőkből, tanítókból tevődött össze, de volt mérnök, orvos, ügyvéd, katonatiszt és gazdálkodó is. Az egyesület induláskor és később is kapcsolódott a Katolikus Legényegylethez.

A V. R. E. alapítása idején már négy sportegyesület működött a városban, de ezek az előző bekezdés elején említettekét általában nem fogadták tagjaik közé.

A sportegyesületek a következők voltak:

Váci Sport Egyesület, V. S. E.

Váci Atlétikai Club, V. A. C.

Váci Református Törekvés Sport Egyesület,

Váci Testedzők Köre, V. T. K.

Ezek az egyesületek csak önálló keresettel rendelkező tagokat fogadtak be, kiskeresetűeket, inasokat, stb. nem.

A V. R. E.-ben ekkor havi 20 fillér (még koronafillér) volt a tagdíj.

Az egyesület alakulásakor és utána még rövid ideig az esti összejövetel céljára a Papnevelő Intézet (szeminárium) adott ideiglenes helyet az úgynevezett új kápolna helyén állott öreg iskolában. Ez a Gasparik utca sarkán volt, ma tornaterem van a helyén.

A helyiség szűkös volt, ezért dr. Vanyek Béla elnök úr tárgyalta a Czizmadia Céhhez és mivel a céhtagok hétköznap nem használták székházukat a Berkes (ma Tímár) utcában, hétköznap esténként itt jöhetett össze a tagság. (Ma a Club '95 Étterem, eszpresszó van az épületben.) Az egyesület műkedvelő színjátszói itt mutatták be első nyilvános, énekes „élőkép”-üket, „Éljen a sport” címmel.

Már itt megalakult a V. R. E. dalárdája Somogyi József ny. kántortanító vezetésével. A dalárda az egyesület feloszlásáig működött, vezetői a következők voltak:

Somogyi József ny. kántortanító, 1922-től,

Virágvölgyi Béla tanár, 1924-től,

Kozeluha Sándor tanító,

Cserháti József tanító,

Metzing József polgári iskolai tanár, 1927-től,

Ferenczi István tanító, 1928-től, zenekarvezető is,

Sümegh Miklós tisztviselő, 1930-től,

Hadnagy Tibor tanár, 1940-től,

Zengő (Vavra) István 1943-tól.

E kitérő után menjünk vissza 1923 elejére! Mivel a Berkes utcai „Céh-székház”-at vasárnap nem lehetett igénybe venni, az elnök úr alkalmasabb helyet keresett és kapott a székes-káptalantól. Ez a Székes-

egyház (ma Konstatnin) tér és a Káptalan utca sarkán lévő „Kegyes Alapítványi Hivatal” üresen álló utcai szárnyában volt. Közismertebb nevén „Americana” épület, melynek nagyterme is volt. (Ez a mai zeneiskola helyén állott, annak építésekor bontották el.) Az egyesület műkedvelői december 16-án, az Ipartársulat nagytermében adták elő a bibliai témájú „Tékozló fiú”-t Gáhlen Rezsővel a főszerepben.

Az Americana épületbe 1923 tavaszán költöztek, de 1926-ra ez a második otthon is szűknek bizonyult a 140-160 fős tagság részére.

Az egyesület 1922. őszi megalakulása után dr. Hanauer Á. István, váci megyéspüspök az addig kerítetlen, hepe-hupás, rendezetlen területet – melyet esetenként sertéspiacnak használtak és a Nagylaktanya előtt, a mai Kosdi utca és a vasút között terült el – sportpálya céljára az egyesületnek ajándékozta. Ezt a területet a tagság 1923-ban bekerítette, rendezte, és kialakította a labdarúgó-pályát. 1923 egy márciusi vasárnapján játszották első mérkőzésüket saját pályán. V. S. E. ifjúsági – Reménység S. E. 4:1, melyről a Váci Hírlap 1923. március 25-iki, 13. számában így emlékezik meg:

„A vásártéri pályán vasárnap mutatkozott be városunk legifjabb futball csapata: a Reménység Sport-Egylet. A Váci Sport-Egylet ifjúsági csapatával játszott. A Reménység játékosai még igen gyöngének, bizonytalanoknak mutatkoztak, s még sok tréningre van szükségük, hogy ellenfelüket legyőzzék.”

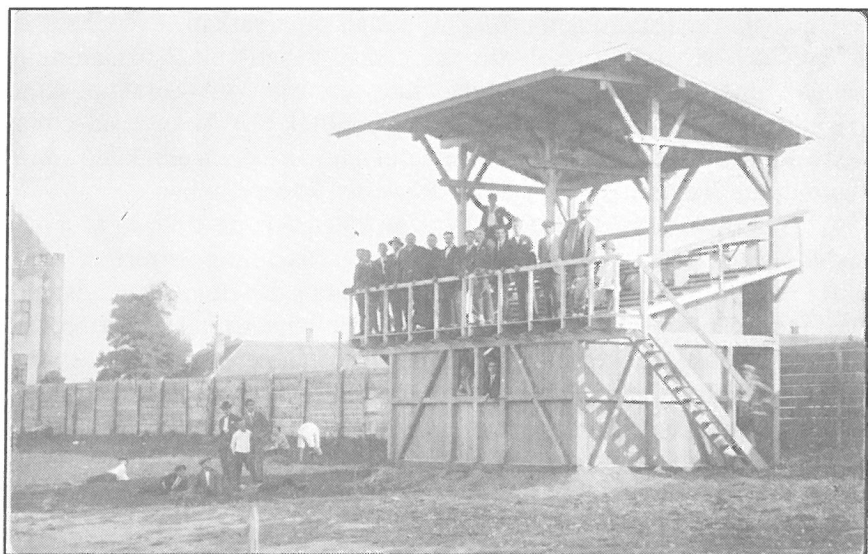
Az egyesületnek két labdarúgó csapata volt, a „Sasok” és a „Sólymok”. Rendszeresen edzettek és játszottak váci és váckörnyéki csapatokkal, vegyes eredménnyel.

A pályaavató ünnepséget 1923. szeptember 23-án, vasárnap tartották különböző sportversenyek keretében fővárosi és helyi sportolók részvételével.

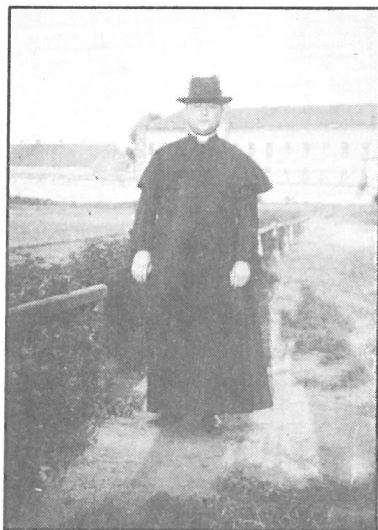
1923-24 telén a pályán már korcsolyapályát is létesítettek, az elsőt a városban (Vízmű még nem volt, a vizet kútból húzták).

1924. február 17-én az Ipartársulat helyiségében műsoros farsangi estet rendeztek, ahol a műkedvelők több vidám darabot adtak elő.

1924-ben a sportpályán elkészült a 100 személyes fatribün, az alsó részén zárható öltözőkkel. Folyamatosan készült a 400 m-es, 6 sávós, salakos futópálya, majd a rúd-, magas- és távolugró pályák. Elkészült a gerelyvető és diszkoszdobó hely és a súlylökő pálya is. Így már az Atlétikai Szövetség versenyei is megtarthatók voltak.

Fatibűn, öltözőkkel • 1924 – 25.

Elnök úr a pálya szélén

A képen balról jobbra álló sor: dr. Vanyek Béla a V. R. E. elnöke, a Magyar Labdarúgó Szövetségtől kiküldött bíró, Mesterházi László jobbszélső, Újhelyi Miklós jobb összekötő, Újhelyi János középcsatár, Petrásovits Sándor bal összekötő, Nagy László balszélső, Korcsog Károly tartalék csatár, Burghardt (Keményvári) József V. R. E. labdarúgó intéző; *térdelő sor:* Takács Nándor jobbfedezet, Kaszala Mihály középfedezet, Farkas István balfedezet; *ülő sor:* Köbl István jobbhátvéd, Knezovits (Kormos) Gyula kapuvédő, Sporner Sándor balhátvéd.

1924-ben már másodosztályú bajnoki mérkőzéseket játszott a csapat. Saját pályán az első bajnoki mérkőzését az Isaszegi S. E. csapata ellen játszotta. A csapatról fénykép készült az épülő tribün előtt.

Sajnos, ennek a bajnoki mérkőzésnek az eredményét nem ismerjük.

Az 1924-es év decemberében a színjátszó csoport előadta a „Pécsi diákok” című négyfelvonásos, zenés drámát a Siketnéma Intézet dísztermében. A főbb szerepeket Gáhlen Rezső, Petrásovits Sándor, Csemniczky János, Újhelyi János és Virágvölgyi Lajoska alakította.

1925-ben többször előadták Hevesi Sándor: Császár és komédiás című darabját. Ehhez a zenei részeket Wolkóber János szerezte. Ebben is Gáhlen Rezső volt az egyik legkiválóbb szereplő.

Ebben az évben az egyesület már városi sakkversenyt rendezett. Tevékenyen működtek az atléták és labdarúgók. Nyárra elkészült és megnyílt a Korzó előtt a dunai strandfürdő, amely ezután minden nyáron szolgálta Vác közönségét 1933-ig. Az 1933-34-es télen a befagyott Duna jege annyira megrongálta, hogy tovább használni nem lehetett.

1926-ban a Dalárda már rendszeresen közreműködik (és ettől kezdve folyamatosan) a március 15-iki, a Hősök napi, és egyéb városi ünnepeken, rendezvényeken. Évről évre tánctanfolyamot rendeznek vizsgamulatsággal az egyesületben. Hagyományos a pünkösdhétfőn vagy Péter Pál napján Verőce-Migazziba, vagy Magyarkútra szervezett kirándulás. Ismeretterjesztő előadásokat tartanak. Az atléták és a labdarúgók egyre eredményesebben működnek. Ősszel részt vesznek az október 6-iki, kegyeleti váltófutásban. Több színielőadást tartanak.

Az 1927-es év igen jelentős az egyesület életében, mert ekkor készül el végleges otthonuk, de mielőtt az építkezés ismertetésébe fognánk, ismerjük meg az év eseményeit.

Az évet tánctanfolyammal kezdték, melyet február 27-én táncmulatsággal fejeztek be.

Február 13-án a már hagyományos farsang keretében bemutatták Berczik Árpád: A svihákok című vígjátékát. Néhány név a sikeres szereplők közül: Gáhlen Rezső, Csemniczky János, Tamássy Andor, Kostyál Lulu, Páldi Mariska, Becse Juliska.

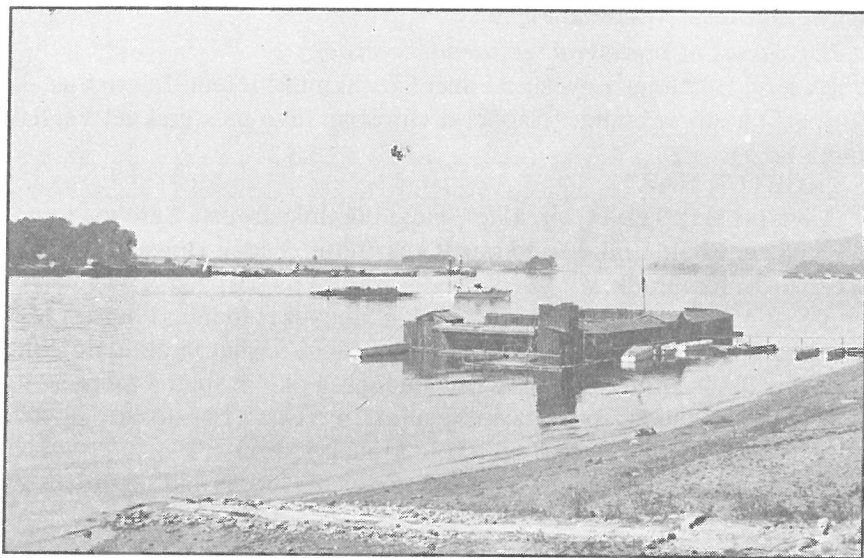
Áprilisban Váradi Antal: Iskarióthi Judás című drámai költeményét adták elő nagy sikerrel. A főbb szereplők: Gáhlen Rezső, Szakszik Mariska, Tamássy Andor, rendező Melha Endre.

Az év folyamán az atléták, főleg a különböző futó- és dobószámokban sikerrel szerepeltek, a labdarúgó csapatok is eredményesen játszottak.

Ezek után áttérünk az év legfontosabb eseményére, a saját otthon, a *kultúrház* építésére. Már 1926-ban felmerült a gondolata az önálló egyesületi székház építésének. Előbb azonban néhány szót elnökünk eddigi életéről, mert ez szorosan kapcsolódik az üggyhöz: Dr. Vanyek Béla Budapesten született, szülei és testvérei is ott laktak, rokonsága ma is ott él. A gimnáziumi tanulmányait is ott végezte, majd a Váci Egyházmegyében lett pap.

Virágvölgyi Lajoska a „Pécsi diákok”-ban, mint Ali

Vác, dunai strandfürdő és csónakház • 1930

A továbbiakban az egyesületi székház építésének és felavatásának történetét Mirkó Ferenc alapító tagnak, az egyesület ezermester mindenesének, egykori szemtanújának és közreműködőnek 1975-ben írott visszaemlékezéséből idézzük:

„Ft. Dr. Vass Józseffel, az akkori Kultusz-miniszterrel személyes, jó barátságot tartott fenn. Találkozásaikon Elnökünk elmondta a V. R. E. születését, helyiség gondjait, mert a tagok növekedése által, 1926-ban már második Otthonunk is, a 120-150 tag számára kicsinek bizonyult. A városban a 2 Mozgószínházat és Kávéházat nem számítva, más nagyobb helyiség nem volt.

Ekkor a Kultusz-miniszter felhívta Elnökünk figyelmét az építkezésre és bízta, hogy a Tervrajz és Költségvetés egyidejű bemutatása után, a Kultusz Minisztériumi tárca Költségvetéséből, egyelőre nagy összegű Államsegélyt fog átutalni, a „Kultúr Ház” költségvetéséhez viszonyítva, mely összeggel az építkezés elkezdhető.

Az Internátus fenntartásához, évi Államsegéllyel hozzá járul.”

Meg kell jegyezni, hogy dr. Vass József 1927-ben már nem kultusz, hanem munkaügyi- és népjóléti miniszter volt, ebben a minőségében ígérte a minisztériumi támogatást.

Folytassuk az idézetet a visszaemlékezésből.

„A terv: Emeletes Egyesületi Székház, Színház terem, Internátus, 20 fő ipari tanuló számára. (Nappal a városban levő mestereknél vannak foglalkoztatva.)

„KULTÚR HÁZ”

A Kultúr Ház Tervrajzát, alap-, utcai homlokzat- és a Színház terem mennyezet és oldalfal díszítő rajzát készítette: Váczy-Hübschl Kálmán Vác városi főmérnök.

A Színház terem 12 m fessztávolságú mennyezet födém, Pfeiffer téglás (cserepes) vasbeton és a Kultúr Ház többi vasbeton áthidalójának Tervrajzát készítette: Schmaus Ede budapesti okl. vasbeton mérnök.

A színpad súlyesztőt és zsinórpادلást tervezte: László Árpád okl. gépészmérnök, a Bőripari Szakiskola Műhelyfőnöke.

Kőműves és ács munka kivitelező: Krizsek György okl. kőműves és ács mester

Tetőfedő munka kivitelező: Czellachó Ferenc tetőfedő mester

Asztalos munka, ajtók, ablakok kivitelező: Schäffer Ferenc és Steidl N. épületasztalos mesterek

Bádogos és vízvezeték szerelő: Forgó Mihály Bádogos és Vízvezeték szerelő mester

Üvegező munka kivitelező: Jurkás N. üvegező mester

Festő munka kivitelező: Kapás Ferenc Szobafestő és Mázoló mester

Mázoló munka kivitelező: Schmiedt Ferenc szobafestő és mázólo mester

Kovács munka kivitelező: Horváth László kovács mester

Parkettázó munka kivitelező: Budapesti Vállalkozó

Villanyszerelés kivitelező: Budapesti Vállalkozó

Gőzfűtés szerelés kivitelező: Magyar Fűtés és Szellőző Berendezési Művek, Budapest

Kőfaragó munka kivitelező: Pilisborosjenői Kőbánya

Műkő lépcsők kivitelező: „Melocco” Műkő Ipar, Budapest

Nagyméretű mészhomok téglá: Váci Mészhomok Téglá Gyár.

1927 Tavaszán az Államsegély megérkezett és az építkezés elkezdődött. A beton alapok elkészítése után, Vasárnap délelőtt megtartották az ünnepélyes Alapkő Letételt, melyen megjelentek:

Dr. Vass József Kultusz Miniszter és kísérete

Dr. Preszl Elemér Pest megyei Főispán

Dr. Karay-Kraker Kálmán, Vác város Polgármestere

Dr. Vanyek Béla a Váci Reménység Egyesület Elnöke

Dr. Oetter György Papnevelő Intézeti Tanár

Melha Endre Polgári Iskola Igazgató

Wagner Ernő Polgári Iskolai Tanár

Váczy-Hübschl Kálmán Vác város Főmérnöke, tervező

László Árpád okl. gépész mérnök, tervező

Krizsek György kivitelező

Forgó Mihály Bádogos mester és az Ünneplő Közönség.

Az alapkőbe helyezendő Okmányt, a jelen levők aláírták, majd felhengerítve a Horgany (Zink) hengerbe tétetett, 3-4 Ezüst Pengő kíséretében. Forgó mester a fedelet reá helyezte és leforrasztotta. A hengert az alapba betéve, befalazták. *(Függelék 2. 39 oldalon.)*

A „Magyar Hiszekegy” és a Himnusz hangjai után, az Ünnepséget véget ért.”

Az alapkövetéti ünnepség 1927. május 29-én, vasárnap volt. A székesegyházban kezdődött ünnepélyes szentmisével, majd az új székháznál folytatódott. Az egyházi szertartást Hanauer Á. István megyéspüspök végezte, majd a jelenlévők aláírták az alapkövetben elhelyezésre kerülő okmányt, mely Wirker Ferenc munkája volt, és elhelyezték az alapkövetben. Ezután a püspök úr beszélt. Délután a sportpályán nagy atlétikai verseny és bemutató zajlott, ahol a győzteseknek járó érmekeket a megyés főpásztor adta át. Este az egyesület helyiségében (még az Americanaban) hangverseny, majd táncmulatság fejezte be az ünneplést.

Folytassuk Mirkó Ferenc visszaemlékezését:

„Az építkezés haladt előre és nyár végén, tető alatt volt az épület. Megkezdődött a külső vakolás, majd ezt követően a belső vakolás is.

Október hó közepén, Elnökünk felkereste a Kultusz Minisztériumot, hogy az építkezés folytatásához, további Államsegélyt kérjen. A Minisztériumban kitérő választ kapott, hogy majd November hóban pontosabban tudnak mondani. Novemberben újból felkereste Elnökünk a Minisztériumot, hogy a Kultúr Ház építkezéséhez, további Államsegélyt kérjen. De a Kultusz Minisztérium Elnökünk kérését elutasította, kijelentvén:

A Váci Kultúr Ház építkezésére további Államsegélyt nem ad, ide értve az Internátus fenntartásához ígért, évi Államsegélyt is.

Elnökünk, a tervező főmérnöknek és kivitelezőnek feltárta a pénznélküliséget és kérte a tervezőt, hogy változtassa meg a Színházterem belső részén tervezett gipszes, fehér-vakolást, gipsz nélküli vakolásra, tekintettel a nehéz anyagi helyzetre.

A tervező főmérnök nem adta fel tervét, inkább igyekezett kidomborítani a gipszes fehér-vakolat szépségét (Márvány-terem), tisztaságát (festeni nem kell) és nem lesz sokkal költségesebb.

Végül elnökünk beleegyezett a gipszes fehér-vakolás elkészítésébe. Karácsony előtt elkészült a fehér-vakolás, majd követte a parketta lerakása, villany szerelés, mázolás, takarítás, stb.

1928. Január hó 6-án este, a Színház-terem teljes szépségében várta az „Evangelikus Bál” városi és környéki elit, úri közönségét, élén Dr. Karay-Kraker Kálmán Polgármestert, mint a Bál Fővédnökét. A Polgármesterről köztudomású volt, hogy Dél-Amerikai utazás előtt

Vác, Reményesség színház • 1928

áll. Ezért a Bál megnyitó-táncát, az akkor népszerű (sláger) énekkel, „Elment a rózsám Dél-Amerikába...” nyitották meg. Telt ház volt.

A fehér-vakolás kezdetétől a Színház-terem éjjel-nappal, a többi épületrész csak nappal volt fűtve. Kettő kazán üzemeltetésével Január hó 6-ig, egy vagon = 100 mázsa kox elfogyott. Ez időtől a kazánok daraszénnel üzemeltek. A Színház-terem FarsangVasárnapjáig nem volt fűtve.

A VRE műkedvelői Farsang Vasárnap este, a „Cruzs úr” című színdarabbal nyitották meg a szép Színház-termet.”

A szép visszaemlékezést kissé pontosítani kell a korabeli Váci Hírlap példányaiból szerzett adatokkal. A színház avatása 1928. január 6-án, Vízkereszt napján történt. A fél 12 órai szentmisét Hanauer Á. István megyés főpásztor mondta, majd 12 órakor a kultúrházban díszközgyűlést tartottak. Este díszelőadás volt a színházteremben, ahol Dickens: Karácsony című drámáját adták elő az egyesület színjátszói. Közreműködött az egyesület zenekara, Wolkóber János és dalárdája, Metzing József vezényletével.

Az „Evangélikus bál” a farsang folyamán zajlott, és ugyancsak a farsang során adták elő a V. R. E. Műkedvelői a „Charley nénye” című angol vígjátékot. A farsangot pedig egy „Kacagó est”-tel zárták. Utóbbinak sikeres szereplői Pálmai Aranka és Valéria voltak a már ismert férfi szereplőkön kívül.

Folytassuk a Mirkó Ferenc-féle visszaemlékezést az építkezés elszámolásával:

„1928 tavaszán, a tervező főmérnök és a váci iparosok átadták számláikat Elnökünknek, az elvégzett munkáikról és kérték a számláik kiegyenlítését.

A „Kultúr Ház”-ra, a váci Pénzintézetek (Váci Takarékpénztár, Ipar és Kereskedelmi Hitelintézet, Hitel Szövetkezet) nem adtak kölcsönt. Ezért Elnökünk Budapesten, az amerikai „Speyer Kölcsön”-ből vett fel 10.000,00 Dollár kölcsönt, a váci „Kultúr Ház”-ra, azzal a kikötéssel, hogy 1 éven belül a kölcsön vissza fizetendő.

Ezen kölcsönből a tervező főmérnök és a váci iparosok Számlái kifizettetett, kivéve Krizsek György kivitelező járandóságát.

.....

Egyre közeledett a „Speyer Kölcsön” visszafizetésének az ideje és Elnökünk fizetés képtelen volt. Híre járt a városban, hogy „Dobra kerül a Kultúr Ház”. (Elárverezik.)

Elnökünk az esedékesség előtt 2 nappal, Dr. Hanauer Á. István váci megyés-püspök előtt feltárta helyzetét, vázolta a dolgozó ifjúság összegyűjtése, kulturáltabb szórakozása érdekében eltöltött 7 évi önzetlen, fáradtságos és gondterhelt munkáját.

A megyés-püspök mérlegelve a legfiatalabb ipari dolgozó ifjúság (inasok, tanoncok) jövőjét, 40.000,00 Pengő kölcsönt adott a Váci Reménység Egyesületnek, a váci „Kultúr Ház”-ra Budapesten felvett 10.000,00 Dollár adósság kifizetésére.

A 40.000,00 Pengős kölcsön törlesztése 1944-ig nem kezdődött meg, Krizsek György járandósága még fenn állt.

.....

1936. évben dr. Vanyek Béla szülei hagyatékából, a reá eső örökség-részt felvette. Ezen összeget, a V. R. E. pénztárából kiegészítve, Krizsek György kivitelezővel szemben még fennálló, Kultúr Ház építkezési járandóságát kifizette.”

A kultúrház – ha pénzügyi nehézségekkel is – nem egész egy év alatt felépült, és a tagság boldogan vette használatba, szinte második otthonaként.

Az anyagiak hiánya miatt 1928 elején az épületben csak kedden és pénteken este 19 – 20 óra, és vasárnap 11 – 17 óra között volt fűtés. Ilyenkor a társalgóban, énekeremben, játékszobában, irodában, stb. zajlott az egyesületi élet. Az internátus is megnyílt az inasok (iparitanulók) részére, de az elégtelen fűtés miatt a bennlakást nem tudták igénybe venni.

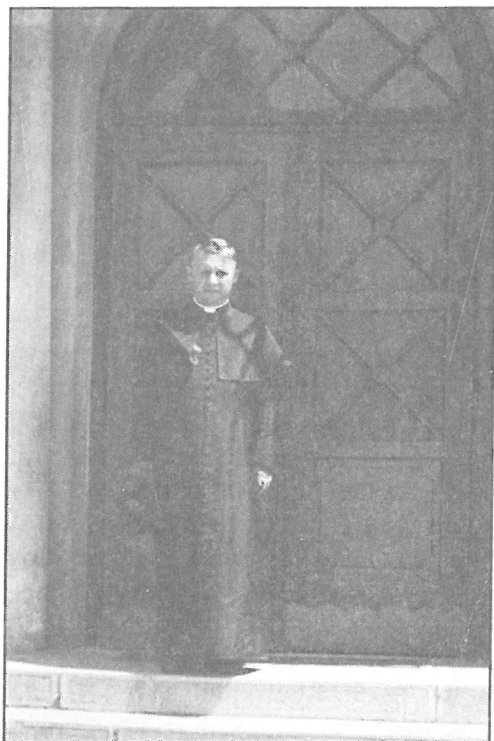
Május elején megtartotta az egyesület az éves beszámoló közgyűlését a színházteremben. Dr. Vanyek Béla elnök beszámolójában összefoglalta az év történetét. Beszédéből egy rövid részlet:

„...A Reménység jó családapaként akarja vezetni a város fejlődő, ifjú generációját, hogy megmentse, megőrizze a szebb magyar jövőnek. Az Isten áldását adta az elmúlt évre is, ezt bizonyítja kultúrházunk. Amit ma egy éve félve reméltünk, az ma itt áll. Ez az építő munka még csak egy töredéke annak a nagy munkának, amit a jövőre kitűztünk. Most már nem kőből, fából, vasból, hanem az ifjaink lelkéből akarjuk felépíteni azt a nagy épületet, amely a társadalmi egyesülést, együtt élő, érző, dolgozó ifjúságot jelenti. Ez nehezebb munka, de nagyobb emléké.”

A szakosztályvezetők beszámoltak az elmúlt év eredményeiről, majd tájékoztatást adtak a továbbiakról. A közgyűlést a dalárda közreműködése tette ünnepélyesebbé.

1928. szeptember 6-án, csütörtöki napon megnyílt a Reménység Kultúr-mozgó. A megnyitó film Lubitsch Ernő: Diákélet című műve volt Ramon Novarroval és Norma Shearerrel a főszerepekben.

A mozi az egyesület bevételi forrásának készült. Az első év ráfizetéses volt, Koch Kálmán – mint üzemvezető – felmondott, de gépészként maradt. Az új üzemvezető, Várady Tódorné budapesti lakos lett, de nem sok eredményt hozott, a ráfizetés maradt. Ebben az időben még két mozi tartott Vácott előadásokat. az „Állandó Filmszínház” a Kossuth téren (a negyvenes évek végén elbontották, a zeneiskola új szárnya épült a helyén) és a „Pannónia Mozi” (ma MTESZ székház). Ezek esős időben is megközelíthetőek voltak köves járdán, míg a „Kultúr mozgó” csak száraz időben volt elérhető. A Kossuth utca csak a Vörösházig volt kikövezve, a Csányi út még nem. A Vörösháztól az egyesület tagsága szórta fel salakkal a járdát a gyér számú közönség részére.

Elnök úr a mozi bejárata előtt

Az 1930-as évek első felében változás következett be a Mozi életében. Egyrészt, mert új üzemvezetőt kapott 1931-ben és új gépészt is, másrészt, mert a Csányi út szilárd burkolatot kapott és a gyalogjáró is kiépítésre került mindkét oldalon. Az új üzemvezető Kunschner József váci rádió és villamosági cikk kereskedő lett, aki ízig-vérig jó üzletember volt. Az új gépész pedig Kalocsai Ferenc lett, aki kitűnően tudta használni a két gépes, korszerű vetítőt. Egyébként ő az egyesület megszűnése után továbbra is a mozinál maradt gépészként, majd később vezetőként. A többször korszerűsített (szélesvásznú, stb.) moziból ment nyugdíjba a 70-es évek végén.

Sokaknak talán hihetetlenül hangzik, de a Mozgó kezdetben még néma filmeket vetített, melyekhez a korabeli szokás szerint kísérezőzenét szolgáltatottak. Ez általában csak zongora volt, de a Kultúr moziban ehhez még egy hegedűs is csatlakozott a jobb zenei aláfestés érdekében. A zongorista a fiatal Sümegh Miklós tisztviselő (a későbbi karnagy), a hegedűs Kovács Gyula Kodak-gyári nyomdász volt.

A hangosfilm megszületésekor azonnal áttértek előbb a filmmel szinkronban forgó nagyméretű hanglemezeőről visszaadott hangra, melyet rádióerősítéssel, hangszórókból sugároztak, majd rövid idő múlva következett a film szélén, fotocellás úton rögzített hang visszaadása. Úgy a vetítő, mint a hangosító rendszer többször korszerűsítésre került. Igyekeztek mindig a legjobb, legújabb technikát alkalmazni.

A korszerűsítések lassanként hozzájárultak, hogy a mozi egyre gazdaságosabban üzemelt. Kunschner József megszervezte az iskolák részére a délelőtti, illetve a kora délutáni, úgynevezett „filléres” előadásokat, melyek szinte mindig telt házzal mentek. Ez és az általa bevezetett színes üvegdia pozitívokról vetített ötletes reklámok díja meghozta a szükséges többletbevételt az épület és az egyesület fenntartásához. Ezek a reklámok, melyekkel kezdetben a váci, majd a környékbeli és budapesti kereskedőket, iparosokat hirdette, Vácott igen népszerűek voltak.

1929-30-ban megalakult az egyesület 811. számú, Szent József cserkészcsapata, a 12 éven felüli fiúk részére. Ennek az egyesületnek a 7–12 évesek részére úgynevezett farkaskölyök falkája is volt. Kezdetben a kultúrházban, később a Vác, Attila utca 12. szám alatti épületben működtek, mely korábban a Római Katolikus Legényegylet volt. A csapat és a cserkészotthon életéről külön fejezet szól.

Az 1928-as évet az egyesület szilveszteri mulatsággal búcsúztatta, ezúttal már a saját otthonában.

Az 1929-es év a színjátszók részéről igen eredményes volt. Farsangban a „Mesék az írógépről” című, akkor közkedvelt darabot adták elő, majd Péter-Pálkor Herczeg Ferenc: A Gyurkovics fiúk című színművét, novemberben pedig a Marica grófnőt. Sikeresen játszottak Szemerád Lajos, Szinyéri László, Kostyál Lulu és a már ismertek.

Március 15-i ünnepségen a dalárda állandó közreműködő lett, és rendszerint még szavalót is adott az egyesület. Ez minden évben így volt, egészen 1944-ig.

Városi sakkversenyt rendeztek. Az atléták eredményesen tevékenykedtek, ekkor tűnt fel a fiatal Varró József, dobóatléta. A labdarúgók is, ha változó eredménnyel, de lelkesen játszottak.

A 30-as években a kultúrház élete sokat fejlődött, szinte zsúfolttá vált. Délelőtt a bejárat melletti, úgynevezett kisteremben óvoda működött, míg délutánonként, kora esténként főző- és szabás-varrás tanfolyamokat szerveztek, melynek nagy sikere volt. Rendszeresen, minden évben tartottak tánciskolát, szinte folyamatosan. A tánctanfolyamok táncvizsgával fejeződtek be, addig hétfőeken össztáncot tartottak. A tanfolyamokat kezdetben Gyulay Béla okleveles tánc- és illemtanár, majd Kováts Edit, tánctanárnő vezette.

Az egyesületi klubélet – az összejövetelek – általában kedden és pénteken este, valamint vasárnap délelőtt zajlott. A vasárnap délutánt a focipályán töltötték, ha a csapat itthon játszott. A dalárda próbáit is kedden és pénteken este tartották.

Az egyesületi élet a székház valamennyi helyiségében zajlott. A kultúrált szórakozásra szinte állandóan nyitva állt. A különböző termekben lehetett biliárdozni, ping-pongozni, sakkozni, több asztalon is. Dominó és kártya is volt, de a szerencsejáték tilos volt. Az olvasó- és könyvtártermen kívül Mirkó Ferenc (Tati) ezermester vezetésével még rádiószoba is működött.

Az udvaron fedett kuglipályán nagy csaták zajlottak, főleg nyári időben egy-egy hosszúlépés vagy kisfröcs fejében. A ki kilencest dobott, annak a nevét krétával felírták a gerendára, és mindaddig ott volt, míg újabb kilencesdobó került a helyére.

A műkedvelő színjátszók a tökéletes felszereltségű (zsinórpaddal és süllyesztő) színpadon, illetve a csatlakozó öltözőkben készülhettek előadásukra. A színpad a függönyön kívül fémredőnnyel is el volt választva a nagyterem (mozi) nézőterétől, így mozielőadás alatt is gyakorolhattak, próbálhattak.

Sikeres működésükből meg kell említeni néhányat a legjobbak közül:

1930-ban Szent Imre herceg halála 900. évfordulója tiszteletére előadták Gergely Ferenc váci kántortanító „A három Imre” című háromfelvonásos, országos sikerű színművét. Az egyesület már ismert színjátszóin kívül ekkor tűnnek fel sokan a fiatalok közül. Így Bábi Lajos, Köbl Ernő, Kubinyi Béla, Koller György, Edömér Ervin, Prohászka György, Péntes Gyula, Bajna Miklós, Kövi László, Olaj Ferenc és sokan mások.

1934 farsangján (február 10.) az „Érik a búzakaiász” című énekes vígjátékot adták elő, melyben színre lépett Fontrán Irmuska, később sok darab szereplője. A zene- és énekkart Sümegh Miklós vezette.

A harmincás évek első felében az egyesületben rendszeresen tartottak sakk és ping-pong versenyeket városi szinten. A labdarúgók három csapattal szerepeltek a különböző bajnokságokban. Az eredmények változóak voltak. Az atléták eredményesebbek voltak, 1933 májusában Seben Péter első lett a 4000 méteres síkfutásban. 1934 áprilisában az országos mezei futóbajnokságon Sztankovits János harmadik helyezést ért el. Augusztusban Torinóban a magyar-olasz atlétikai viadalon

Remecz József megnyerte a diszkoszvetést 48 méteren felüli dobásával. Októberben a prágai főiskolai bajnokságon Varró József súlydobásban második, gerelyvetésben harmadik lett.

Rendszeressé váltak a pünkösdhétfői kirándulások a Migazzi-parkba. Itt az egész napos együttlét során nők-nőtlenek vagy öregek-fiatalok futballmeccseket játszottak, a dalárda és a cserkészcsapat tagjai szórakoztatták a tagokat és hozzátartozóikat.

Igen jól sikerült rendezvények voltak a farsangi, szüreti, Katalin-napi és a szilveszteri bálók. Emlékeztetsek a december 26-i karácsony másnapján, délután tartott egyesületi karácsonyok. Ezekon a dalárda és a cserkészcsapat tagsága működött közre.

A színjátszó csoport tagjai egyre komolyabb, nagylélegzetű darabokat adtak elő, 1935 farsangján Szenes Béla: A csirkefogó, 1936 farsangján a Viki című vígjátékot.

1938. február 26-án Eisemann Mihály: Zsákbamaczka című operettjét mutatták be.

Színre kerül:				
„ZSÁKBAMACSKA”				
Operett 3 felvonásban négy képen.				
Írta: Szilágyi László. Zenéjét szerezte: Eisemann Mihály.				
S z e r e p l ők:				
Kovács Sári — — —	FONTRÁN IRMUSKA		Nözinger — — —	CSEMNICZKY JÁNOS
Csopaky Reiner — — —	KÓBL JÁNOS		Frocák — — —	UJHELYI PÁL
Reinerné — — —	GYURIK MANCIKA		Holicáné — — —	GONDA ILONKA
Mánci — — —	MÖRIZ IRENKE		Maitre de Hotel — — —	VIRSINGER GYULA
Gáthy Ervin — — —	VAVRA ISTVÁN		Portás — — —	SCHWARCZ MIHÁLY
Ladányi Kont — — —	BLÁZSOVITS ISTVÁN		Jegyszédő — — —	KRISTÓF JÓZSEF
Kelemen — — —	SZEMERÁD LAJOS		Mixer — — —	BÁBI LAJOS
	Boy — — — — —			SZALAI PISTIKE
Történik: ma. 1. felv. Városligeti műjég melegezőjében, 2. felv. 1 kép a mátra-széplaki Sportszálló halljában, 2. kép a mátraszéplaki Sportszálló bárjában, 3. felv. Kont budai hónapas szobájában.				
Főrendező: VAVRA ISTVÁN.			Ügyelő: BÁBI MIHÁLY.	
A táncokat KOVÁTS EDIT táncitanárnő tanította.				
Az előadást 8 tagú elsőrendű zenekar kíséri SÚMEGH MIKLÓS vezényeléseivel.				

A korabeli meghívó szereposztása

A Viki című vígjáték

1936. Farsang

Meghívó

A Viki Reménység Egyesülete, a Károlikus Legényegylet és a Viki Reménység Football Club, 1936 február hónap 22. napján este pontosan fél 9 órai kezdettel, a Kultúrpalota valamennyi helyiségében

táncmal egybekötött színelőadást rendez

melre a címzett urat és b. csalkáját tisztelnetl megítlja az
Elnökség

Bérelőpénzt: 120 P. — t. P. — 0.80 P Számozott helyek
Jegyek előre válthatók az egyesületi moziépítésziránál és a szerelőknél

tánc reggelig

Ruházat. — A színelőadásokat kérik a rendezőknél bejelenteni. —
Félsz. melly ételek és italok. — Megtehető kintre felmunkatandó!

MEGHÍVÓKÉNYEZÉS, 1936. FEBRUÁR

Tábornoki jelmez • Band Ferenc

Színekeit:

VIKI

Vígjáték 3 felvonásban (6 képpén). Írta: Bánpi Adorján.
A drámban előforduló új zeneismékek (darmath linre versete szerzete):
Abraham Pál

SZEREPLŐK

Halkári Alad Józsa Kálmán	Erőszakos János Gyerecsák János
Halkáiné Józsa Ilonka	Turpi, hotelvezető Líbal István
Viki, a népművek Óvaskai Zénke	Belkowitz székfoglalójának Kalkácska L.
Kont, újságíró Kékász Béla	Szélkötői szobalány Kereses Lujzika
Komai Művészteremtő	Fégszer Rosta István
Feri, a bék Garamölgény Pál	Pincér Frikk Pál
Jób Zsig Szemesdék Lajos	Hagyomány
Wiesz doktor Művészteremtő	Egy hölgy Gyerkó Tamás
Továbbeső hazafelkutatás Danai János	Második Konnermann Ilonka
Turpi hazafelkutatás Pincsek Klára	Harmadik Hegedűs Ilonka
Darda Boros László	Hogozók Winer Rozália
Bandóker felkutatás Kocsárd Lajos	Kopasz tanárember Kalkácska László
Konics Wáradt László	Első Gyerecsák János
Zóli Band Ferenc	Második Líbal István
Dobozlány Csérei Dániel	Tábornok Band Ferenc
Felújítási bíró Wángler Gyula	1. hajló
Hazafelkutatás Marton Klára	2. hajló

A tábornok Kereses Zénke által írt tábornoki jelmezben, kábeli Pál Klára és Gyerecsák János

Öreglő: Művészteremtő

Szög: Kalkácska Béla

1939. február 18-án Cserháti-Sörös: Huszárkisasszony című vígjátéka, 1940. február 3-án a „Csókos huszárok” című operett került bemutatásra. Mindegyik után reggelig tartó táncmulatság volt. A cserkészcsapat színjátszói 1935 áprilisában a „Pécsi diákok” című színművet adták elő nagy sikerrel, majd 1936. november 14-én megismételték Buda várának a töröktől való felszabadítása emlékére.

A labdarúgók többször voltak a Felvidéken (akkor Csehszlovákia) játszani, Szencen, Nyitrán, Galgócon. Ezek általában sikeres, győzelemmel végződő meccsek voltak. A hazai bajnokság különböző osztályaiban továbbra is három csapat képviselte a V. R. E. színeit. Jelentősek voltak a városi döntők, a V. S. E. – V. R. E. mérkőzéseket mindig többen látogatták, mint az egyéb mérkőzéseket. Ezeken néha igen parázs hangulat alakult ki, előfordultak kisebb verekedések is, de ezeket a rendezőgárda igyekezett időben megfékezni. Érdekes megjegyezni, hogy míg az egyéb meccsekre csak egy ügyeletes rendőrt küldtek, addig ezekre mindig két rendőr jelent meg. A csapatok eredményessége változó volt, bár igen jó játékosai is voltak. Várszegi (Virringer) Gyula a középmagyar válogatottnak is tagja volt.

Az atléták egyre sikeresebben működtek. 1935 júliusában Székesfehérvárott, az országos, vidék atlétikai bajnokságon Varró József súlydobásban első lett. 1939-ben a Zágrábban rendezett atlétikai viadalon gerelyvetésben első, súlydobásban második, diszkoszvetésben harmadik helyezett lett.

1935. október 6-án megrendezésre került a városi sportegyesületek részvételével a kegyeleti váltófutás. Ekkor Ruszthy-Rusztok Lajos polgármester örökös vándordíjként egy márvány talapzaton álló atlétát ábrázoló bronzszobrot ajánlott fel, hogy azt a mindenkori győztes egy évig őrizze. Ekkor került elhatározásra, hogy ezt a versenyt minden évben megtartják a jövőben. 1935-ben és 1936-ban a V. S. E. csapata nyerte el a vándordíjat. (1936-ban Seben Péter a győztes csapatban futott.)

1937-ben elmaradt a verseny, mert azt javasolták, hogy ne októberben, hanem májusban fussák a Hősök vasárnapi ünnepség keretében. Az 1938–1940. évek eredményei egyelőre ismeretlenek, 1941. és 1944. közötti négy évben a V. R. E. futói győztek. 1945-ben a V. S. E., majd 1946-ban és 1947-ben a V. R. E. Ezután a versenyt megszüntették, a vándordíj is ismeretlen helyre került. Az egyesület sokat köszönhet az új futóatlétáknak – Lehőcz, Tamás, Bartók, Zemen, Marosi –, akik

új futóatlétáknak – Lehőcz, Tamás, Bartók, Zemen, Marosi –, akik sorozatosan arattak győzelmeket a különböző versenyeken.

A második évtizedét élő egyesületben az alapító és kezdetben belépő fiatalok már „öreg”-nek számítottak. A tagság folyamatosan bővült a belépő fiatalokkal. A kultúrházban állandóan nyüzsgő élet zajlott. A már hagyományos tánc- és egyéb tanfolyamokon kívül nyelvtanfolyamokat is tartottak. Szerveztek egyéb ismeretterjesztő előadásokat is. A nagy forgalmat lebonyolító könyvtár több mint 1000 kötetet tudott kölcsönözni. A szinte mindennapos klubéleten kívül rendszeresen rendeztek bálakat, összejöveteleket, vidám estéket. A báli szezont a Szilveszter éjszakával vette kezdetét, majd a farsangzáróval fejeződött be. A bált mindig a nagyteremben tartott színelőadással kezdték, majd a mozi széksorait a fiatalság félrerakta és a két földszinti nagyteremben folytatódott a táncmulatság. Ezeken mindig nagyon jó hangulat uralkodott. Rendzavarás, lerészegedés nem fordult elő, mert a rendezőség nagyon vigyázott, hogy ne kerüljön sor „Béla bácsi” rosszálló pillantására, vagy ami még rosszabb volt, fejcsoválására.

Katolikus egyesület lévén, a nagybőjti időszakban az elnök úr mindig szervezett lelkigyakorlatot – melyet közös szentmisével és áldozással fejeztek be –, meghívott lelki vezetővel, szónokkal a tagság részére. (A részvétel nem volt kötelező, és nem volt számonkérés.)

Pütkösd hétfőn rendezték az egyesületi majálist, vagy juniálist. A tagság a reggeli vonattal a nógrádverőcei állomásra utazott, ahonnan énekelve sétáltak ki a Migazzi-kastély és a Morgó patak között elterülő erdőbe, tisztásra. (Itt ma az üdülőtábor és Kismaros új területe található.) A kiránduláson mindenki családotól, a fiatalok kislányokkal vettek részt. Egész napos játék, főzőcske, vidámság tette emlékezetessé a majálist. Ebéd előtt nők–nőtlenek mérkőztek meg egymással – futballmeccsen. Délután a cserkészek a tábortűznél mókákkal szórakoztatták a társaságot. A dalárda énekelt. Este Verőcén keresztül, vonattal jött haza a társaság. A vonatról vidám ének hangja szállt...

A kirándulások között különösen emlékezetes az 1938. év pütkösd-hétfője. Ekkor – a szokásostól eltérően – az elnök úr nem indult el reggel a többiekke Migazziba. Mindenki találgatta, mi lehet ennek az oka? A jelenlévők meglepetésére Elnök úr délután érkezett, az eddigi egyszerű fekete helyett lilaszegélyű, lilagombos reverendát viselve. Ekkor

A dalárda a székház előtt • 1930-as évek

lett a székesegyház kanonokja. A tagság rögtönzött ünnepség keretében köszöntötte őt, mely szemmel láthatóan nagyon jólesett neki.

A tagság vasárnap estétként a már korábban is említett össztáncokon szórakozott. Különösen sokan jöttek össze, ha a hazai focimeccsen győzött a csapat. Tavasztól őszig az udvaron kialakított kerthelyiség szolgálta a tagságot.

A szüreti bál az egyesület kellemes, vidám eseménye közé tartozott. Erre a fiatalság előre felkészült. A feldíszített rózsaszín teremben – amelyet akkor a falfestés színéről így ismert mindenki – népitáncokat mutattak be népviseletbe öltözve. A terem mennyezete alá, hosszú sorokban különböző gyümölcsök, főleg szőlő és származékai (borospalackok) voltak felkötve. Ezeket tánc közben lehetett elcsenni, ha az éber csőszök nem vették észre. Elfogás esetén a terem két sarkában ítélező bíró-házaspár elé vitték a „bűnös”-t, kirótták rá a méltó büntetést, mely mindig a vidámság fokozására szolgáló tevékenység volt. A harmincas évek második felében éveken keresztül Tamássy Andor és Szalay Balázs voltak feleségeikkel a bírók, mindenki meglelégedésére.

Évenként, karácsony másnapján, december 26-án délután összejött a társaság a földszinti nagyteremben az egyesületi évváróra (a rózsaszín

teremben). Mindenki megjelent, a labdarúgók, az atléták, a színját-
szók, a cserkészek, a tagság apraja-nagyja, családtagokkal együtt.

Műsort a cserkészek és a dalárda tagjai szolgáltattak, míg az elnök úr karácsonyi üdvözlő beszédében mindenkinek érdeme szerint megkö-
szönte az elmúlt évi közösségi munkáját. Ezután kiosztotta a közös,
majd az egyéni ajándékokat. Mindenki kapott legalább egy kis aprósá-
got (nyakkendő, sál, fésű, szobrocskát, képet, stb.).

Az 1934 elején a dunai jégzajlás által megrongált uszoda helyett a
Liget előtti Duna-parton a Burgundia utca vége és a Gombás patak kö-
zött nyárra felépült az új strand. Ez egész 1939 nyaráig szolgálta a váci-
akat. Sajnos, az 1940. év tavaszi jeges áradása teljesen tönkretette a
fából készült kabinokat.

A negyvenes, háborús évek az egyesület életében is hoztak változást.
A tagságból többen bevonultak katonának. Az élet azért folytatódott. A
labdarúgó mérkőzéseket, az atlétikai versenyeket megrendezték. A fut-
ballcsapat váltakozó eredménnyel, de az atléták egyre sikeresebben
szerepeltek a helyi és az országos versenyeken. A dalárda is sikeresen
szerepelt az ünnepségeken, hangversenyeken bár vezetője többször vál-
tozott. A színjátászok a többfelvonásos, nagy darabok helyett inkább
rövidebb, vidám jeleneteket adtak elő.

1940-ben megtörtént a kultúrház tatarozása, majd a labdarúgó pályán
az ideiglenes öltözőépület helyett – a ma is álló, korszerű – új öltöző is
felépült.

1943-ban labdarúgó játékvezetői tanfolyamot is szerveztek, melynek
záróvizsgáját szeptember 8-án tették le a résztvevők.

Meg kell emlékezni az 1942. december 6-án megtartott ünnepségről,
mely alkalommal az elnök úr az alapító – és az 1922-ben és '23-ban be-
lépett – tagok részére átadta a „20 éves a V. R. E.” ezüstjelvényt. Az ün-
nepséget az alkalomhoz illő műsorral zárták, melyet a régi műkedvelő
előadások számaiból, illetve az „Öregedő váci diákok” műsorából állí-
tottak össze. A hét öregedő váci diák: Kövi László, Lendvai Vilmos,
Mischinger András, Szabó Ferenc, Ciffra Attila, Borzi Károly és Bárt-
fay László. Sajnos, már többen nem élnek közülük.

Az atlétikai versenyek és a labdarúgó mérkőzések még 1944-ben is
megtartásra kerültek. Atlétáink sikeresen szerepeltek, a november 4-én
lejátszott V. S. E. – V. R. E. mérkőzés eredménye 2:0 volt (sajnos).

Az 1944. év második feléről álljon itt a visszaemlékezés Mirkó Ferenc 1975-ös írásából:

„Ekkor az Egyesületi-élet már érezte a háború szelét, mert az Egyesületi-tagok többsége bevonult katonai-szolgálatra.

Kalocsay Ferenc, a Kultúr Mozgó gépésze is bevonult. A Mozgó az Előadásokat, kb. 1944. év közepéig megtartotta. A Nyári-Szünet után, a sűrű „Légi Riadók” miatt, nem volt már több Előadás.

1944. Novemberében a Katonai Parancsnokság értesítette Elnökünket, hogy a Kultúr Mozgó nézőterét lefoglalta. Elnökünk kérésére, a Kultúr Mozgó vetítógépét azonnal leszereltem és elrejtettem. Estére megérkezett a Német katonaság. A nézőteret kiürítették és lepihentek a parkettre, még szalmára sem volt szükségük. Reggel 6-h-kor a sötétben tovább futottak, mert ezen katonaság, az „Aszód térségében” megvert Német Hadsereg egy része volt, amely futásban kereste a menekülést.”

Szakítsuk meg a visszaemlékezést. Ezen egyesületi történet írója – édesapja, Szalay Balázs elbeszéléséből – emlékezik arra, hogy dr. Vanyek Béla 1944. december első napjaiban egy este összehívta az „öreg” tagokat. Elbúcsúzott mindenkitől és kérte őket, hogy bárhogy alakul is a helyzet, segítsék egymást, segítsék a fiatalokat.

Az egyesület küzdelmes, de nagyon szép korszakát zárjuk le Mirkó Ferenc, az egykori szemtanú visszaemlékezésével:

„1944. December hó 8-án éjjel, a Székház Elnöki szobájából, a Váci Reménység Egyesület „Alapszabálya” eltűnt és a mai napig, nem került meg.

Másnap Elnökünkkel elmentünk a Székházba, ahol szomorú látvány fogadott. Az Elnöki szoba ajtaja és minden bezárt ajtó betörve. Az Elnöki szobában, a szekrényekből és fiókokból az iratok, a parkettára kiszórva. Ekkor Elnökünk, az Egyesületi Alapszabályt már nem találta meg.”

1944 decemberében a kultúrház berendezését szétdobálták, a vitrinekből a győzelmi trófeák, serlegek, dísz tárgyak, érmek, a falakról az oklevelek eltűntek. A közvetlen háborús eseményeket követően a Vác Városi Nemzeti Bizottság 1945. február 20-i határozatával a kultúrházat teljes berendezésével, felszerelésével együtt lefoglalta. (Aláírók: Hegedűs Károly, Blaha Ferenc.) 1945 márciusában ugyanaz a Nemzeti

Bizottság a lefoglalt sportpályával együtt a kultúrház is átadta a MADISZ-nak a teljes felszereléssel együtt.

1945. március 29-én a Nemzeti Sport Bizottság (Budapest, V., Alkotmány utca 3.) főtitkára kiadja a V. R. E. részére az ideiglenes működési engedélyt. Székház hiányában az egyesületi összejöveleteket a Gálcsék utcai Kovács-féle vendéglőben tartották. (Ennek helyén áll ma a Honvédség Helyőrség Komendáns Hivatal épülete.)

A Váci Hírlap helyett 1945 augusztusában megindult Váci Napló tanúsága szerint augusztus és szeptember hónapokban öt váci csapat játszott a városi bajnokságban. Szeptemberben már környékbeli csapatokkal is folytak a mérkőzések.

1945. szeptember 24-én levelében a Magyar Belügyminisztérium 250.714/1945. IV/19. számú levelében dr. Simon miniszteri tanácsos felhívja az egyesület figyelmét, hogy bírósági jogvédelmet kérjen az egyesület székházának és sportpályájának lefoglalása ellen.

1945. szeptember 30-án, a Kovács-féle vendéglőben megtartotta az egyesület tisztújító közgyűlését, melyen megjelent a Magyar Kommunista és a Szociáldemokrata Párt képviselője is, akik kijelentették, hogy ennek a régi iparos és munkásegyesületnek létjogosultsága van a mai demokratikus rendszerben.

A közgyűlés egyhangúlag választotta meg az új vezetőséget, melynek tagjai a Váci Napló 1945. október 7-iki száma szerint a következők: Elnök: Újhelyi János, alelnökök: Tóth István, Budai Ernő (Wágner), Kovács István. Ügyvezető elnök: Keményvári József. Főtitkár: Köbl János. Titkár: Várszegi Gyula. Főpénztáros: Somvári József. Pénztáros: Dezsőfi Ede. Jegyző: Farkas Zoltán. Háznagy: Barát Ferenc. Szertáros: Csemniczky János. Intézők: Kozmér Tibor, Kollár Gyula, Varga Ferenc, Bence Tibor. Szövetségi képviselő: Végvári Nándor. Számvizsgálók: Varga István, Brandt János, Csákvári János, Kollár Gyula. A labdarúgó szakosztály vezetője: Keményvári József. Edző: Budavári Alajos. Az atlétikai szakosztály tagjai: ifj. Lehőcz András, Lehőcz János és Tamás Lajos.

Az aradi vértanúk tiszteletére szervezett kegyeleti váltófutást október 28-án, vasárnap tartották meg. Első a V. S. E., második a V. R. E., harmadik a Piarista Gimnázium, a versenyben indult az orosz parancsnokság csapata is.

1945 novemberében az egyesület visszakapta a volt cserkészotthon épületét az Attila utca 12. szám alatt. Ez átmenetileg apácázárda volt 1943-tól. Ebben az épületben lett új székházra az egyesület az időközben megújult cserkészcsapattal együtt. Sajnos, nem használhatták önállóan, mert ebben az épületben működött a Független Kisgazda-, Földmunkás- és Polgári párt váci szervezete is. Az üresen visszakapott épület rendbehozása és bebútorozása közadakozásból valósult meg.

1945. december 26-án már a hagyományos karácsonyi ünnepség is megtartásra került szerény keretek között. Mindenki kapott egy-egy szem szaloncukrot, de ennek legalább úgy örült, mint a korábbi gazdagabb ajándéknak. Bár hivatalosan nem Béla bácsi volt az elnök, de minden rendezvényen részt vett, és továbbra is mindenki elnökként tisztelte, szerette.

Megindult az élet, farsangi bált is tartottak a Hliniczky-vendéglő nagytermében, előtte felújítva a korábban bemutatott „Egy bolond százat csinál” című előadást Csemniczky János rendezésében.

A kultúrház nagytermében a tűzoltók adták elő a „Csirkefogó” című bohózatot Szinyéri László rendezésében az egykori (Gáhlen Rezső, Csemniczky János) és új (Hiebsch Sári, Honti Ica) szereplőkkel. Az év folyamán a városban a különböző újonnan alakult szervezetek színját-szói több előadást tartottak, főleg vidám darabokat adtak elő. Szereplőik nagyobb részben a volt Reménység-beli műkedvelők közül kerültek ki.

1946-ban beindult a rendszeres sportélet is. Az asztaliteniszezők egymás után vettek részt a különböző versenyeken és igen jó eredménnyel szerepeltek. A labdarúgók a „Dunai I.” bajnokságban szerepeltek közepepes teljesítménnyel. Az atléták, köztük Lehőcz János és Marosi főleg a futó- és ugrószámokban értek el sikereket.

1946 júliusában a Magyar Kommunista Párt váci szervezete helyiséget cserélt a MADISZ-szal. A MADISZ kiköltözött a kultúrházból, és magával vitte a teljes berendezést. Az MKP beköltözött, elismerve a V. R. E. tulajdonjogát, még egy bérleti szerződés tervezet is elkészült, mely értelmében évi bért fizetett volna az egyesületnek. Aláírásra azonban ez a tervezet soha nem került, így a bérfizetés sem valósult meg.

A Kultúr Mozgót már 1945 tavaszán üzembe helyezték szovjet propagandafilmeik vetítésére. A viszonyok rendeződése után 1946 augusztusától a mozi a Kisgazda Mozgóképüzemi Rt. „KIMORT” kezelésébe

került. A moziért és a vetítőberendezésekért bért fizettek az egyesületnek. Ez az állapot az 1948 nyarán bekövetkezett államosításig állt fenn.

1947. január 12-én újból vezetőségválasztó közgyűlést tartottak. Az új elnök Nyéki Szabolcs lett. A régiek mellett több fiatal is került a vezetőségbe, így Soltész Ignác, ifj. Csányi Dezső, Neugam László. Vigalmi bizottságot is választottak, melynek elnöke Gáhlen Rezső lett. Rendezésében február 16-án a gimnázium dísztermében farsangi multság keretében előadták „A legkisebbik Horváth-lány” című operettet nagy sikerrel. A régieken kívül új szereplők Harnos Irén, Dezsőfi Irén, Szántó Pál.

Márciusban megegyezés született a sportpályáról. Valamennyi egyesület elismerte a Kosdi utcai pályára a Reménység tulajdonjogát. Megállapodtak, hogy a kerítés és az öltöző, valamint az egyéb sérüléseket közösen állítják helyre. Beosztást készítettek a pálya használatáról.

Húsvétkor újra a kultúrház nagytermében rendeztek nagy sikerű előadással egybekötött táncmultságot. A műkedvelő színjátszók Fodor László: Templom egere című háromfelvonásos vígjátékát adták elő. A rendező Csemniczky János volt, a korábbiakon kívül Varga Rózsi, Szenttornyay Ferenc, Bajna I. György, Neugam László is szerepeltek.

Az atléták nagyon szép sikereket értek el sorozatban a különböző versenyeken. Edzőik voltak: Nyerges Lajos és Budavári Alajos. A májusban megtartott atlétikai versenyen 100 méteres síkfutásban, 110 méteres gátfutásban és távolugrásban első Lehőcz János, míg a 4x100 méteres stafétában a V. R. E. Bartók, Tamás, Bakó, Lehőcz összetételű csapata. Hasonló eredmények születtek a további helyi és egyéb versenyeken is.

A Váci Napló 1947. október 4-i számában megjelent, hogy a Belügyminiszter feloszlatta a Váci Reménység Football Club Egyesületet. Az október 11-i számban pedig arról adnak hírt, hogy a Kisgazda Párt létrehozta a Váci Reménység Kinizsi Sport Egyesületet. Az egyesület társelnöke Kállay Oszkár lett.

December 26-án még megtartásra került a hagyományos karácsonyi ünnepség.

1948. februárjában ezen új egyesület színeiben még tartottak egy jól sikerült előadást a színjátszók. Cserháti – Alföldi: „Örmester úr, jelentem alássan” című operettjében még új szereplők is bemutatkoztak, Fehér Gizella, Wölcz Endréné, Borbély Pál.

A labdarúgók és az atléták is sikeresen szerepelnek még, bár érződik, hogy valami történni fog az egyesület (-ek) életében.

Az atléták még megnyerik a felszabadulási emlékünnepegy futóversenyét. És nyáron bekövetkezik a „Népi Sport Bizottság” utasítására a váci sportegyesületek összevonása. A labdarúgók, atléták, szurkolók hiába ellenezték, hatalmi szóval létrehozták a VDTK-t. Az összevont városi sportegyesület vezetőségébe régi V. R. E. vezetőségi tag nem került be. Ezzel gyakorlatilag végleg megszüntették a huszonhatodik éves egyesületet. Az egyesület feloszlására vonatkozó határozatot B. M. 557.772/1949. IV./3. szám alatt 1949. augusztus 13-án adta ki Pálffy Ernő miniszteri tanácsos.

Ezzel egy korszak lezárult, sokan azt hitték örökre, néhányan reménykedtek még a feltámadásban.

Befejezve a Váci Reménység Egyesület 1922-1944-1948. közötti időre eső fáradságos, küzdelmes, de nagyon szép életének történetét, szabad legyen egy személyes élményemet felidézni 1949 őszéről.

Abban az időben naponta jártam be vonattal Budapestre, a Műegyetemre, a kora reggeli órákban,. A vonatjárat még nem volt oly sűrű, mint ma. A vasút ez idő tájt kezdett átállni az addig rendszeres „bocipullmann”-nak becézett marhavagonokról a régi típusú, fapados személykocsikra.

Egy ködös őszi reggelen álmosan álltunk – azóta elhunyt kollégámmal – a zsúfolt kocsiban a padok között. A szerencsések, akik ültek, a pislákoló gázlámpa fénye mellett vadul kártyáztak. Mi támaszkodva, álló helyzetben bóbiskoltunk. Arra riadtam, hogy kollégám lökdös és integet, hogy figyeljek. A szomszédos padszakaszban a kártyázók témát váltva nagy hangon szidták a papokat. Odafigyelve halljuk, hogy egy alig huszonéves, munkásruhás fiatalember felpattan a szitkozódó társaságból és hangosan szól társaihoz: Mondjatok, amit akartok, de a Vanyek Béla bácsit nem hagyom bántani, mert ő rendes ember.

A vonat megállt Dunakeszi műhelytelepen, a fiatalember leszállt, valószínű, a MÁV főműhelyében dolgozott. A többiek az erélyes hangtól meghökkenve elhallgattak, majd csendben folytatták a kártyázást.

Lehetett „valami” az elnök úrban és az általa vezetett Reménységben, ha valaki 1949 rettegett őszén így ki mert állni mellette.

FÜGGELÉK

A Váci Reménység Egyesület 1922. november 5-én, vasárnap alakult

Az alapítók névsora:

Dr. Vanyek Béla	főiskolai tanár
Tanács Imre	tanítóképző intézeti tanár
Somogyi Endre	kántortanító
Rassovszky István	üzletvezető
Führer László	harisnyakészítő segéd
Tolerián Ferenc	gépkészítő
Ruzsics János	géplakatos
Dunai Lajos	asztalos
Köbl István	géplakatos
Köbl Miklós	géplakatos
Kanala Mihály	géplakatos
Paczolt Ferenc	gépkészítő
Paczolt Lajos	géplakatos
Kozmér (Kassai) István	géplakatos
Dezsőfi Ede	órás
Vécseg Antal	péksegéd
Kocsis József	géplakatos
Hibsch Antal	géplakatos
Kőhalmi Károly	gyári munkás
Spolvindt János	kereskedő
Drajkó László	hentes
Pápa Sándor	géplakatos
Mirkó Ferenc (Tati)	fésűkészítő
Takács Géza	gyári munkás
Steidl István	asztalos
Gráf István	gyári munkás
Bartos Károly	gyári munkás
Petrásovics (Pozsonyi)	
Sándor	szobafestő
Csomor János	jogász

FÜGGELÉK 2.

„Néma vagyok, és csak mint kő, Reménységet titkon rejtegető.

Mikor megnehezült az idők járása fölöttünk, mikor egy elvesztett véres világháború súlya alatt nyögött a lelkünk, mikor testünket elsenyvesztette a sok szörnyű szenvedés nyomora: a magyar ifjúság felé terelődött a nemzet sorsán kétségbeesni nem tudó és nem akaró magyar lélek és ettől a (lelkileg-testileg) magyar ifjúságtól reméli a szebb magyar jövődőt. Ez a Reménység ihletett meg egy vácegyházmegyei papot, dr. Vanyek Bélát, s az egész magyar Reménység egy darabját hordozó váci magyar ifjúsággal karöltve nem egészen két évvel a trianoni béke aláírása után, 1922. november 4-én testet adott az éltető Reménységnek, s a magyar Reménységnek megtestesült kis darabja a Váci Reménység Egyesület, mely dacosan kiáltja Trianon felé a „tria non”-t; azt, hogy „Nem, nem, soha!”

A ház pedig, melynek alapköve vagyok, otthona a Váci Reménység Egyesületének. Több annál: egyik pillére és fellegvára az egész Magyarország gondolatának, mentsvára a szebb magyar jövődőnek. Kőbe vésett gondolat, hogy amit a nyelvnek kimondania nem szabad, azt hangosan hirdessék e falak.

– Akik a Váci Reménységnek otthont adtak, bár nincs nevük, fölépítik a nagy magyar Reménységet is.

– E falakból új szellem árad, mely megizmosítja karunkat, acélossá teszi akaratunkat, újra virulóvá és éppé a testünket, egészségséssé és erőssé a lelkünket.

„Sokat jelentő kő vagyok, sok magyar nagyon nagy Reménységet bátran hirdető.”

A fenti, kéziratban megmaradt – valószínű fogalmazvány – szöveg került elhelyezésre 1927. május 29-én, vasárnap az alapkövetelési ünnepség keretében egyéb iratokkal, dokumentumokkal együtt az egyesületi székház alapkövében.

A kéziratot az újjáalakult egyesület részére Pálos Frigyes prépost úr adta át további megőrzésre, 1991. május 11-én.

REMÉNYSÉG

Írta: Andor Károly 1928. januárjában a székház avatására

Voltatok valaha tomboló viharban,
Földet remegtető rémes hangzavarban?
Mikor az égi tűz őserdőket irtott
S épen maradt fatörzs nem maradt csak itt-ott?
A mikor a paloták s gunyhók dőltek romba
És a bennük élő nem lelt irgalomra?
Mikor a jégeső végigvert a tájon
S nem maradt egy kalász messze láthatáron?
Mikor tönkrement a verejték gyümölcse
S nem volt vigasz, mely a szíveket betöltse?
Mert csak a ki egyszer ezeket átélte
Az tud vérző szívvel felnézni az égre.
Az tudja becsülni a menyboltnak kékjét,
Felhőkön áttetsző csillagoknak fényét.
A kit az élet már sokszor porba sújta,
Kinek szíve sajgott mély gyásza borulva,
Kinek gyakran kellett könnyeket törölni:
Az tud a lelkében remélve örülni.
Így örülünk mi is titeket itt látva,
A szomorú múltra ne tekintsünk hátra!

Mindenki szemében a remény tüze égjen,
Mint fényes csillag a sötét magyar éjben!
A hol összegyűltünk; a Reménység háza,
Reménység hozza hát szíveinket lázba!
Reménység egy dicsőbb, boldogabb, szebb honban,
Régi határok közt viruló szép honban!
S szívünk égő tüze messze-messze tájon
Rabtestvéreinknél szikrázva megálljon,
Hogy a remény tüze szökjön ott is lángba:
S higyjék, hogy nem lesznek soká rabigába!

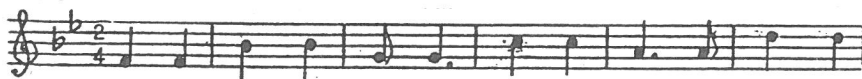
Nekem, mint prológnak más óhajom nincsen:
 Minden vendégünket áldja meg az Isten!
 Azokat is, a kik lent ülnek szép rendben
 E semmiből kinőtt ragyogó teremben,
 Azokat is, a kik itt fenn megjelennek
 S részesei lesznek a legszebb sikernek!
 Szent összetartásban edződjék a lelkünk.
 S örüljünk, hogy végre így egymásra leltünk!
 Lássák, hogy bármennyit szenvedett a magyar:
 Ez a nép még élni s örülni akar!

FÜGGELÉK 4.

A VÁCI REMÉNYSÉG EGYESÜLET

• J • E • L • I • G • E •

Szöveg és dallam: Dr. Koudela Géza

É - ló hit - tel, e - rős Kar - ral, tiszt - ta szív - vel,

zen - gő dal - lal. Ér - ted é - lünk, ér - ted

küz - dünk, ó mi, drá - ga Re - mény - sé - günk !

Jobb, szebb, bol - dog, ál - dott, MÁ - GYAR JÖ - VEN - DŐ !

811. SZÁMÚ

„SZENT JÓZSEF” CSERKÉSZCSAPAT

TÖRTÉNETE, 1929 – 1948.

A cserkészmozgalom, melyet 1907-ben lord Baden-Powell Angliában indított útjára, szinte az egész világon elterjedt. Az egyesület vezetősége, élén dr. Vanyek Béla elnök úrral 1929-ben elhatározta cserkészcsapat megalakítását az egyesület keretén belül. Létrehozták a szervezőbizottságot, mely 1929 decemberében megkapta az engedélyt a csapatmunkára. Az előkészítő munkában 50 fő fiatal bevonásával Turner Ferenc káplán, hittanár kezdte meg az újoncképzést. Az engedélyben a csapat a Váci

Reménység Egyesület 811. számú „Szent József” nevet kapta. A fiatalok többsége iparos tanulókból, a hadiárva intézet (Bőripari Szakiskola) tanulóiból került ki. Az újoncok kiképzéséhez, összejöveteleik megtartásához az egyesület székházában biztosítottak helyet. Néhány hónapos kiképzés után a sikeres újonc próbát letett 44 fiatal cserkész tett fogadalmat 1930. május 18-án a székház udvarán megtartott első cserkészzavaton. Érdemes megemlíteni, hogy a többségében szegény sorsú fiatal részére az egyesület szerezte be a cserkészegyenruhát a Magyar Cserkész Szövetség gazdasági hivatalánál hitelvásárlással, melye később kiegyenlített.

Az első év (1930.) a kiképzéssel, a csapat és ezen belül az őrsi élet megszervezésével, neveléssel telt el. Kisebb portyázásokat tettek a város környékére és egy nagyobb túrát Esztergomba. Az anyagiak hiánya miatt ezen a nyáron táborozás nem volt.

Az 1931-es év parancsnokváltással kezdődött, mert Turner Ferenc káplánt elhelyezték Vácról. A csapat vezetését is dr. Vanyek Béla egyesületi elnök vette át. Arra törekedett, hogy a csapat belső életét megreformálja, mert a fiatalok nem értették meg az igazi cserkész eszmét,

Az első cserkészavatás a kultúrház udvarán 1930. május 18-án

csak a szórakozást akarták, a fegyelmezett munkát nem, inkább kiléptek. A csapat létszáma húsz főre apadt.

A csapatot szinte teljesen újjá kellett szervezni, az újoncokat kiképezni, felkészíteni a cserkészéletre. Az új parancsnoknak, de régi egyesületi vezetőnek sikerült a jó csapatszellem kialakítása, a fegyelem megszilárdítása, a fiúkkal a cserkészttörvények szellemében az igazi közösségi élet megvalósítása.

1931. június 21-én városi cserkésznap keretében történt az új cserkészek avatása és délután az egyesületi sportpályán a többi váci cserkészcsapat közreműködésével különböző ügyességi versenyek, sátorverés, kötélhídverés, talajtorna, akadályverseny, labdajátékok, push-ball (a Rothermeere lord által a magyar cserkészeknek ajándékozott 2 m-es labdával), tréfás számok zajlottak. Az egésztest tábortűzzel fejezték be, melyen a csapatokkal együtt a közönség is részt vett.

Az anyaegyesület anyagi támogatásával ebben az évben már sikerült egy nagy táborozást is megvalósítani a verőcei Migazzi-parkban

augusztus 1. és 16. között. Itt még inkább megvalósult a csapat tagjainak együtt munkálkodása, a közösségi szellem, egymás kölcsönös megbecsülése, tisztelete. A cserkész próbákra való felkészülés is sikeres volt a táborozás során.

A csapat életében egyre inkább sikerült megvalósítani a magyar cserkészlet eszményét, az „Emberebb ember, magyarabb magyar”-t.

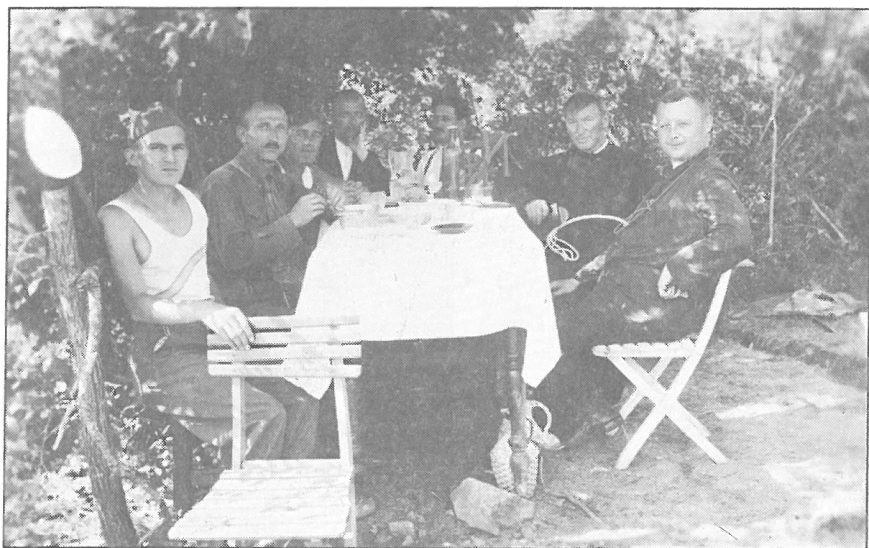
1932-re összekovácsolódott a csapat, a létszám újra elérte az 50 főt. A kiképzés és a felkészülés a Jamboree jegyében folyt, melynek megrendezését 1933-ra Magyarország nyerte el. Az őrsök több kiránduláson, köztük kétnaposon is részt vettek, ilyenek voltak: Esztergom, Pilis Hétvályú, Visegrád, Szob, Naszály, a környező községek, Budapest.

A nyári nagy tábort Mátrafüreden tartották augusztus 1-től 21-ig. Innen több kirándulást és tanulmányutat tettek: Kékes, Parád, Galyatető, Eger, Gyöngyös. A tábort felkereste a Cserkész Szövetség megbízottja is és elismerőleg nyilatkozott a tábor szervezettségéről, a családias mégis fegyelmezett légkőről. A táborról diaképes beszámolót is készítettek, melyet nagy sikerrel mutattak be a szülőknek és az egyesület tagságának. A felvételeket és az előadást, vetítést Józsa Kálmán, a csapat segédtisztje készítette.

Az 1932-33. oktatási évben tovább folyt a cserkészcsapat tagjainak képzése, nevelése és fiatalokkal való feltöltése. Az 1933. május 7-én a kultúrházban új tagokat avattak, ezáltal a létszám már 63 főre bővült. Szorgalmasan készültek a Cserkész Világtalálkozóra, mely Gödöllőn került megrendezésre július 22-től augusztus 15-ig. Itt 18 000 magyar cserkészzen kívül a világ 54 országából további 8 000 cserkész táboro-

Parancsnoki szemle • Verőce, Migazzi tábor

Mátrafüred, 1932. augusztus • A parancsnokság ebéd közben

Jamboree, Gödöllő, 1933. júl. 22. – aug. 15. • Búzakalászköböl készült táborkapu

zott. A 811. számú csapat 24 fővel vett részt ezen az egyesület anyagi támogatásával. A táborozók kiemelkedő sikert értek el a búzakalászkölyökből készített kettős cserkészjelvényből alkotott táborkapujukkal. Ezenkívül bemutatták a váci Kőkapu mintegy 5 méter magas makettjét és virágokból elkészítették a székesegyház homlokzati képét. Ezen szép kiállítású műveknek az elkészítésében Band Ferkó ezermester cserkész volt az irányító.

A váci 811. számú csapat a X. altáborban volt elhelyezve. A Jamboree szolgáltatásában a csapat tagjai leginkább a futárszolgálatból vették ki a részüket.

Az egyes táboroknak nemzeti jellege volt. Minden nemzeti csapat igyekezett bemutatni nemzeti sajátosságait, értékeit. A rendezvényeken a „Szent József” csapat tagjai palotást, ahogy a külföldiek mondták, „magyaros táncot” mutatnak be.

A csapat nagyobbik része számára és ezek közé tartoztak a kisebbek is, a verőcei Migazzi-parkban tartottak július hónapban egy kéthetes táborozást.

Ebben az évben a csapat tagsága nagy sikerű „Mécse László est”-et rendezett az ismert papköltő részvételével.

A városi ünnepeken, rendezvényeken rendszeresen megjelent a csapat, így az I. világháborús emlékmű október 15-iki avatásakor díszőrséget adott a katonaság mellett.

Ez év őszén a cserkész újoncképzés mellett megindult a még fiatalabbak részére (7 éves kortól) a farkaskölyök képzés. A „falká”-val Böröcz Lajos bá' és Józsa Kalmi bá' foglalkoztak. 1934. április 22-én 13 újonc cserkész mellett 38 farkaskölyök fogadta: „Megteszem, ami tőlem telik!” Az avatási ünnepséget nagyszerű, élőképes táborúzi bemutatóval fejezték be.

Az 1934. évi nagytábor Tihanyban volt, augusztus 1. és 20. között. Visszaemlékező ismertetés helyett következzen a Váci Hírlap 1934.

Jamboree • Kőkapu makett

augusztus 19-iki számából Józsa Kálmán cserkésztsízt tudósította a tábor eseményeiről:

„József főherceg meglátogatta Tihanyban a VRE cserkész táborát

Már harmadik hetét tölti a Váci Reménység Egyesület 811. számú „Szent József” cserkészcsapata a tihanyi táborában, a magyar tengerparton. A vidám és gondtalan napok gyorsan múlnak.

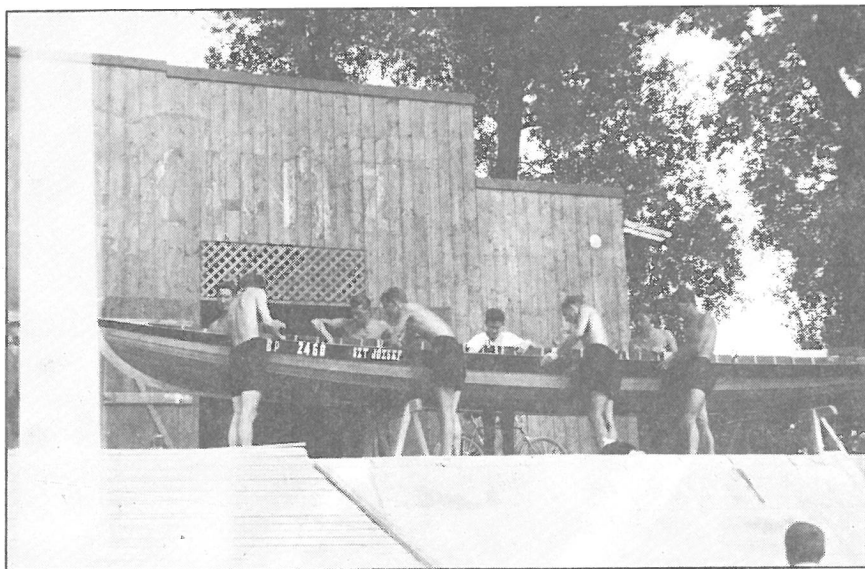
„Dalos ajkunktól hangos itt a sziget,
A szépség és a báj tölti el lelkünket,
Balaton kék vize mosogatja arcunk,
Langyos esti szellő ringatja az álmunk.”

A fiúknak, habár az időjárás nem a legkedvezőbb, a komoly munkálkodás mellett bőséges alkalmuk nyílik a fürdésre és a testi felüdülésre. Így azután a 15-iki látogatás alkalmával nem egy mama alig ismerte meg drága csemetéjét a kicsattanó üdeségtől.

A tábor vasárnap ismét nagy kitüntetés érte. József főherceg ismét látogatást tett a táborban és este fiával a tábortűznél is megjelent. A fenségeket lampionos sorfállal és díszes cserkészies tribünnel fogadta a csapat, dr. Vanyek Béla pápai kamarás, parancsnok üdvözlő szavai után. Tábortűz után a fenségek az esti imát is megvárták, majd ennek végeztével a fenséges úr szólt a fiúkhöz: – „Kedves estét töltöttem el körötökben és nagy örömet szereztem nekem – úgymond – kérlek benneteket, hogy istenfélő, jámbor hazafiai legyetek a magyar hazának!”

A gondtalan napokat kirándulások tetszik változtatossá. Szombaton Lellét, Keszthelyt és Hévizet látogatta meg a csapat külön hajóval. Csütörtökön Veszprémbe rándultak ki. Pénteken pedig közös tábori szentáldozáshoz járultak. 15-én IV. Károly király emlék-ünnepén vett részt a csapat, ahol megjelenésével, díszőrségével és a IV. Károly emlékműnek, majd a hősi emléktáblának megkoszorúzásával az előke-lőségeknek és megjelenteknek tetszését nyerte meg. Ugyanakkor Rott püspök elismerését fejezte ki dr. Vanyek Béla parancsnoknak az impo-záns szereplésért.

A hátralévő napok kirándulásokkal és a szombaton rendezendő ünne-pélyes záró tábortűzre való előkészületekkel telnek el. 20-án este 1/2 10 órakor érkezik meg a csapat, amikor is a magyar tengerparton eltöltött

Órsi csónak tisztítása a „Fehér” csónakházban

három hetes, élményekben, tudásban és testi felüdülésben eltelt napok után átadják a drága egészségtől duzzadó cserkészfiúkat a mamák várakozó, ölelő karjainak.”

Ebben az évben a víziélet is fellendült a csapaton belül, mivel megoldódott a csapat csónakjainak tárolása a Duna-parton, a Burgundia utca végénél lévő „Fehér” csónakházban.

A székesegyház új, legnagyobb harangjának szentelési ünnepségén is megjelent a csapat és rendszeresen díszkíséretet adtak a feltámadási és az úrnapi körmeneten a baldachin mellett.

A megnövekedett létszámú farkaskölykökkel is kibővült csapatnak az elhelyezése is megoldódott ebben az esztendőben. A Katolikus Legényegylet Attila utcai épületét kapták meg cserkészotthon céljára. December 8-án, szombaton délután hangulatos műsor keretében a szülők jelenlétében adták át és avatták fel új otthonukat. az avatási ünnepség keretében adta át a „Medve” órs ízléses kivitelű bekeretezett tablóját Vanyek Béla parancsnok úrnak. Ez a tabló volt az első, mely felkerült a

811.

Szl. József cserkész cs. Medve őrsé.

Dobó Mihály

Band Ferenc

Váradi László

Szigeti Béla

Széki János

Jenes János

Töringer László

Dr. Panyola Béla
parancsnok

József László

Lábai István

anno

Aicid Ferenc

Besénár Ferenc

1934

A „Medve” őrse tablója

cserkészotthon falára. A többi tabló és fényképes összeállítás a táborokról, kirándulásokról ezután készült. (Sajnos, a háborús események során valamennyi ismeretlen helyre került, valószínűleg megsemmisült.)

Az egyesület történetében ismertetett pünkösdhétfői Migazzi-i kirándulásokban a csapat tagjai tevékenyen közreműködtek. Az egyes őrsek felosztották egymás közt a feladatot, az egyik rözsét gyűjtött, a másik főzött, játszottak, foglalkoztak a családokkal érkezett gyermekekkel, előkészítették a délutáni tábortűzet, felkészültek a mókák, jelenetek előadására.

1935 augusztusában szintén háromhetes nagytáborozást tartottak Balatonbogláron. A résztvevő 45 fő részére emlékezetes volt a kaposvá-

A „Sirály” űrs tablója

ri és tihanyi kirándulás. A „Medve” űrs tagjai itt készítették el felfűzött kukoricaszemekből a cserkészliliomot, mely ezután szintén a cserkészotthont díszítette.

Az ünnepélyes cserkészavatás és fogadalomtétel ez évben is a Reménység pályán zajlott le, utána ügyességi bemutatókkal, akadályversenyekkel, tábortűzzel.

Az 1936-os év eseménydús volt a csapat életében. Tavasszal Vác–Fót–Dunakeszi–Vác útvonalon kerékpáros túrán vettek részt 15 fővel. Gyalogos kirándulást tartottak a Naszályba a farkaskölykökkel együtt és nagy számháborút rendeztek. Kétnapos Dömös-Dobogókő–Esztergom túrát szerveztek.

A nyári nagytábort Lillafüred mellett Király-kúton tartották 54 fővel, július 2. és 19. között. Bebarangolták a környéket, Miskolcot, Diósgyőrt, a barlangokat.

Október 18-án délelőtt megjelentek a Berkes utcai (ma Timár utca) Quell Rudolf elaggott iparosok otthona ünnepélyes felavatásán. (Ez

Cserkészliliom kukoricaszemekből
Balatonboglár • 1935.

Az elaggott iparosotthon avatása
1936. október 18.

az épület még mint a csizmadia céh székháza adott helyet a Váci Reménység Egyesületnek megalakulása után).

Ezen a napon délután a sportpályán cserkésznap keretében nagy csapatszemle volt, melyet a szokásos bemutatókkal és táborúzzal zártak.

1936. november 14-én a cserkészcsapat előadta a kultúrház nagytermében Nagy Miklós: *Pécsi diákok* című négy felvonásos drámáját Buda várának a török megszállás alól való felszabadulásának 250. évfordulójára. *(A nagysikerű előadás eredeti színlapját mint érdekes dokumentumot közöljük)*

PÉCSI DIÁKOK

Regényes dráma Pécs felszabadításának idejéből.

Írta: Nagy Miklós. Dal- és zenebetétek: Székely Mihálytól.

Szereplők:

Pekry Lőrinc magyar nemes	-----	Külsár Imre
Pekry Kálmán (fia 11 éves)	-----	Zemenovits Géza
Pekry Géza	-----	Végyvári Nándor
Zarándy Elemér bujdosó diák	-----	Péntek Károly
Mehmed bég (azelőtt Zarándy János)	-----	Garamvölgyi Pál
Ibrahim (fia, azelőtt Zarándy Gyula)	-----	Pucher Gyula
Ali, (:11 éves fia azelőtt Zarándy Béla)	-----	Kerekes Ernő
Pöcörnye Pekryék kerülője	-----	Józsa Kálmán
Jancsi, Pöcörnye fia 10 éves	-----	Karsai Gábor
József, Pekryék hajdúja	-----	Kristófori László
Muláj, a bég bizalmasa és kémje	-----	Boros László
Komosóczy Sándor	-----	Kalácska László
Németh Endre	-----	Rostás István
Sommer Mihály	-----	Gyurcsók János
Keserics Gáspár	-----	Gyurcsók Ferenc
Tohonya	-----	Lábai István
Kotyandi bujdosó nemesek	-----	Barna László
Bornemissza	-----	Band Ferenc
Komorócy Jani, Kálmán pajtása	-----	Múth János
Hajdúbrigadéros	-----	Kristófori László
A brigadéros kornélása	-----	Háran György
Zászlótartó	-----	Csányi Dezso
Török kapuőr	-----	Házy Jenő
Hírnök	-----	Konrád Lajos
Török katonák	-----	Horváth József
Bujdosók	-----	Török József
		Hegedüs Sándor

Hely: A pécsi vár környéke. Idő: XVII. század.

Rendező: Szobcsák Ignác. A zenekart Sümegh Miklós vezényli

Ügyelő: Mirkó Ferenc. Súly: Kalácska Béla.

A december 26-i egyesületi karácsonyon a csapat mindig közreműködött. Betlehemes vagy egyéb karácsonyi játékkal, szavalattal kedveskedtek a szülőknek és az egyesület tagságának.

A téli időszakban rendszeresen folyó elméleti és cserkészotthoni gyakorlati képzés után 1937 májusában a vízcserkész őr csónakkal tett látogatást az újpesti vízcserkész telepen. A „vizesek” rendszeresen túráztak Kisorosziiba, Visegrádra vagy szigetkerülést végeztek.

Az 1937-es év kiemelkedő eseménye volt a július 4. és 12. közötti ausztriai mozgótábor, melyen a parancsnok úr vezetésével 28 fő vett részt. Erre a nagyobb cserkészek mehetek el a zsúfolt program miatti nagyobb igénybevétellel járó fáradtság miatt. Az utazás csak egyesületi finanszírozással jöhetett létre. A belépőket, az utazás (hajó, autóbusz)

költségeit az egyesület vállalta, így az nem okozott gondot a résztvevőknek. Mivel ez a mozgótábor a csapat egyik legszebb, legsikeresebb eseménye volt, következzen az egykori résztvevő, Józsa Kálmán cserkésztsízt naplójának kivonatos ismertetése az egész utazásról:

1937. július 4. Reggel fél tízkor indult a csapat a Saturnus nevű hajóval. Az I. osztályú elhelyezés a kényelmet szolgálta.

„A hajón az időt az ország pompás vidékeinek szemlélésével és megvitatásával töltöttük el. Sok szép vidék közül a már ismert Visegrád, Esztergom nyerte meg a nézők tetszését. Esztergom után a vidék egyhangú. Javarészt sík terület, melyet itt-ott, egy-egy zátony tesz változatossá... Délben, ki-ki hátizsákjának tartalmában ejtett nagy hiányokat. Gönyű-Győr felé kis ideig vesztegeltünk, utána ismét sekély a part, bolyák jelzik a part sekélységét. A nap melegen tűz, a fedélzeten süttetjük magunkat.”

1937. július 5. Párás, ködös, hideg reggel, nem messze Bécs. Olajraktárak hosszú sora, daruk láthatók. Fél hétkor kiszállás, a kisebb vámvizsgálaton gyorsan átesünk. Először a „Triniták” templomába megyünk, hol kisebb ima következik, majd gyalogosan átmegyünk szálláshelyünkre. Lengő árvalányhajunkat nézik, általában kedvesen üdvözölnek, bólogatnak. A hajótól körülbelül egy órára voltunk, kimagaslik a Stephanskirche, az óriáskerék. Szállásunk kedves otthont nyújt. Mosakodás, reggeli (tej, kávé, zsemle), igazolólapok kitöltése után hozzánk csatlakozik az osztrák cserkésztestvér: Joseph Holnt-homer, aki kalauzol bennünket. Gyalogosan járjuk Bécs főbb útvonalait.”

Az Iparművészeti Múzeum (szőnyeg- és bútorkiállítás) megtekintése után az úticél a Kapucinusok temploma, a császári kriptá (Kaisergruft). Itt Mária Terézia síremlékét, Ferenc császár és 4 felesége, I. Ferenc József édesanyja, édesapja, Lipót főherceg és felesége, Rudolf herceg, I. Ferenc József király és császárné, Erzsébet királyné hamvai előtt rótták le a csapat tagjai.

Az Egyetem tér–Városháza– Szent István Bazilika–Votfvrkirche–Burg–Hősök emlékműve– Parlament–Népkert útvonal végigjárása után „egy hotelben ebédeltünk, nagyszerű a kiszolgálás, gombaleves, saláta, fasírozott, bier und kompot. Utána szállásunkra mentünk,; Belvedere – császári nyaraló, tó, óriási szép épület, gyönyörű oszlopsor, vállon tartó, görnyedő emberek, sétány. Schönbrunn – I. Ferenc József lakóhelye. Fenséges hely. Óriási épület, 2000 szoba, Gloriette, tó, nyírott fák, óriási méretű park.”

Több, mint negyven szobát láthattak a cserkészek. Ezután a Kancellártemplomot tekinthették meg, majd a Szent Lipót-hegyről és a Kahlenbergről gyönyörködtek a kilátásban.

„Este hideg vacsora után a Práterbe mentünk. Hullámvasút, óriáskerék. Nagyobb, mint a pesti Angolpark.”

1937. július 6. „Reggeli után autóbuszunkra szállunk. Gyönyörű idő van, s fél kilenckor indulunk Mariazellbe. A mödlingi országúton megyünk, bécsi kültelek felé, itt van a gyáros város – fűrésztelep, téglagyár, stb. A vetések elmaradottak voltak, egy helyen már csépeltek, a cséplőgép mellett a mi szénahordóknk helyett egy csövön keresztül távozott a pelyva. Mödling – mellettünk Laxenburg. Baden. Híres fürdőhely.”

A plébániatemplom megtekintése és a séta a parkban szerepelt a programban. Majd Heiligenkreuz templomában és kolostorában tettek látogatást. Az új templom 1828-ban épült orgonájában is gyönyörködhetnek, mely arról nevezetes, hogy Schubert is játszott rajta. Az Alland-hegyre tett kitérő után Lilienfeldben ebédeltek. Alpesi tájakon áthaladva jutottak el Mariazellbe, amely szálláshelyükként is szolgált.

1937. július 7. Hét órai kelés, misehallgatás, reggeli pihenés, levélírás, ebéd, pihenő után kirándulás következett a közeli tóhoz, ahonnan vacsora után „daltól hangosan” tértek haza.

1937. július 8. „Fél 8 óra, reggeli. Kilenc órakor autókirándulás. 11 órakor Weichselboden-kőfejtőt, fafeldolgozót, Rothschild-birtokot láttunk... közben folytonosan megy utunk, kis falucskákon-hangyabolyok-, s a Pokol-völgyén át. Gyalogosan Meran gróf vadászkastélya. Itt 26 főből álló munkatábor van (patak lefektetés).” Ebéd után a Pokol-völgyét barangolták be.

1937. július 9. Ezen a napon autós kirándulást tettek a táborozók a közeli falvakba. Délután Mitterbachot járták be. Este a határban táborúzzal búcsúztatták a napot.

1937. július 10. Délelőtt a Bürgenalpe kilátójáról tekintettek le a vidékre, majd ebéd és pihenő után a Habertauer 1070 méteres csúcsáról gyönyörködtek a kilátásban. Este körmeneten vettek részt.

1937. július 11. (vasárnap) „Fél 7 Püspök úr-mise, fél 9 reggeli, pakolás, fél 10 gyűlésre megyünk. Huszár Károly nagy beszédet mondott.”

Díszegyenruhában, cserkészbottal, mezei virágcsokorral a kézben, árvalányhajas kalapban, részben az oltár mellett, részben az ajtóban sorfalat álltak a csapat tagjai. Ez a résztvevők részére igen szokatlan volt. A hölgyek tetszését főként az árvalányhaj – ahogy ők nevezték: pusztaglas – nyerte el. Néhányan el is rabolták a cserkészek kalapdíszét. Talán ezeknek volt köszönhető, hogy meghívást kaptak a gyűlésre. A gyűlés minden protokolláris szabványtól mentesen zajlott: alpesi vadász, főpap, előkelő hölgy, iparos, honvédtiszt érkezés sorrendjében foglalta el a székeket, jelezvén ezzel egyenrangúságukat.

„Fél 6 Bécs – 6 óra: mérkőzés FTC–VIENNA 0:1, a Práter Stadionjában séta. Lefekvés.”

1937. július 12. „Hajón. Fél kilenckor indulás. Esik. Olvasás, írás.”

A hajón egy amerikai filmszínésszel ismerkedtek meg. Kölcsönösen megajándékozták egymást néhány apró tárggyal.

„E táborból hazatérőket is várták társaik. Az esztergomi Duna-hídon elbújva egy cserkész állt hatalmas virágcsokorral kezében. A parancsnok és társai köszöntésére érkezett, ám a zuhogó eső alaposan megnehezítette a dolgát: nehezen lehetett kicsalogatni a hazaérkezőket a fedélzetre. Végül azért mégis sikerült a tervet végrehajtani.

E sorok írója – akkor még farkaskölyök – szüleiivel várta szakadó esőben a bécsi hajó érkezését a szobi hajóállomáson, mely akkor határbelépő volt a Dunán. Hatalmas virágcsokorral köszöntötte a hazaérkezőket, átadva azt dr. Vanyek Béla parancsnok úrnak, akinek ez a gyönyörű utazás, mozgótáborozás köszönhető volt.

A hónap végén és augusztus elején egy kéthetes tábor keretében történt a csapat nagy részének és a farkaskölyköknek a nyári táboroztatása

A farkaskölykök zászlója, Migazzi tábor • 1937.

Verőcén, a Migazzi-parkban. Ez hatalmas tábor volt, mintegy 80 fő vett benne részt. Július 25-én, vasárnap a Migazzi-kastély kápolnájában tartott szentmise keretében került megáldásra a farkaskölyök falka fehér selyemzászlója, melyet Szalay Balázsne adományozott a falkának. (Sajnos, ez is megsemmisült 1944-ben.) Ez évben az ünnepélyes avatás és fogadalomtétel a szülők jelenlétében, a táborban zajlott le. Az ünnepséget a hagyományos tábortűz és bemutató fejezte be. A tábor során az egész csapat Magyarkútra és Szokolyára tett gyalogtúrát majd Visegrádra hajókirándulást.

A csapat mindig kivonult a május utolsó vasárnapján tartott „Hősök vasárnapja” ünnepsége. Így 1938-ban is díszörséget adtak a Hősök szobránál. Júniusban a Szent Jobb váci látogatásakor is ők adták a díszörséget az ereklye mellett, a székesegyház előtt.

A hagyományos cserkész- és farkaskölyök avatás ez évben a sportpályán történt ünnepélyes bemutató és tábortűz keretében. A csapat létszáma ekkor már 112 fő volt (80 cserkész és 32 farkaskölyök).

Ez az év mintegy kiteljesedése volt Vanyek parancsnok úr 1931 óta folyó irányító, szervező munkájának.

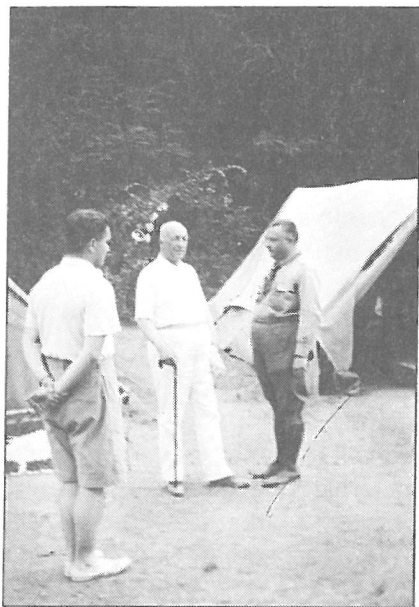
Az 1938 évi nyári nagy tábort ismét Tihanyban tartotta a csapat július második felében. A szinte minden napi fürdésen kívül bebarangolták Tihany és Balatonfüred egész környékét. Hajóval (egy esős napon) Keszthelyre és Hévízre kirándultak. Hazafelé jövet pedig székesfehérvári városnézéssel töltöttek el fél napot. A tábort ismét meglátogatta József főherceg, akinek a tiszteletére ünnepélyes tábortűzet tartottak.

Meg kell említeni, hogy ezek az általában két hetes táborok – melyek mindig össze voltak kapcsolva több országjáró kirándulással, a múzeumok, egyéb látnivalók megtekintésével – napi ötszöri bőséges tékezést biztosítottak a résztvevő fiúk részére. Az ételosztást mindig a parancsnok úr végezte. Az élelemből mindenki kérhetett, amennyit kívánt, ki többet, ki kevesebbet, de ételt visszavinni, eldobni nem volt szabad. Még harmadszor is lehetett repétát kérni, ha valakinek még kellett. A szakácsok, akik „öregebb” cserkészek voltak, igen ízletesen főztek. Egy átlagos tábori napirend a következő volt:

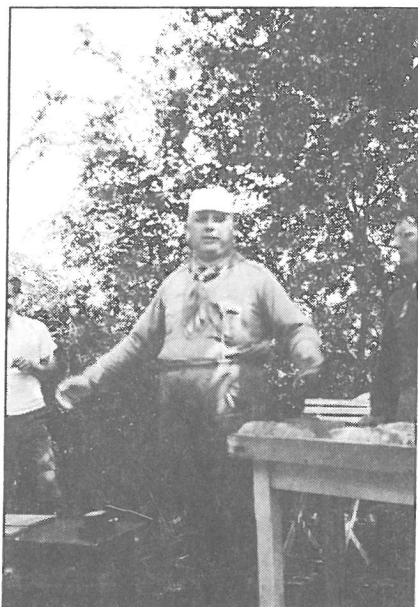
Ébresztő kúrtszóval, torna, tisztálkodás, sátorrendezés.

Reggeli ima a zászlórúd körül négyszögben, zászlófelvonás.

Reggeli, délelőtti foglalkozások, tízórai, foglalkozások folytatása, a naposok a konyhán segédkeznek.

József főherceg a táborban (középen)
Tihanyi tábor • 1938

„Mi lesz? Hozzák már az ebédet?”
Tihanyi tábor • 1938

Ebéd, délutáni foglalkozások, uzsonna, játék, sport.

Vacsora, esti programok, játék, közös éneklés, tábortűz.

Esti ima, mint reggel, zászlólevonás, takaródó kürtszóval.

A táborozások alkalmával a közelben lakókkal, esetleg a környéken táborozó más csapatokkal igyekeztek jó kapcsolatot kiépíteni. A városok, falvak történetét, nevezetességeit igyekeztek megismerni. Helyi szokásokat, dalokat, táncokat tanultak, melyet felhasználtak a későbbi rendezvények, tábortűzek alkalmával.

1938 őszén, telén, 1939 tavaszán sűrűsödtek a megcsonkított ország átmeneti megnagyobbodásával kapcsolatos események. Az idősebb cserkészek közül többet behívtak katonának. Az ősz folyamán a csapat több tagja ellátogatott a visszatért felvidéki részekre és az ottani fiatalssággal igyekezett felvenni a kapcsolatot. Itthon tovább folyt a cserkészotthon fejlesztése, díszítése. Létrehoztak egy modellezőszobát, és egy asztalosműhelyt is.

Az 1939-es évre az említett ok miatt csökkent a csapat létszáma, ennek ellenére igyekeztek a cserkészmunka és -nevelés színvonalát megőrizni.

A nyári tábort a visszatért Felvidéken tartották, Krasznahorkán, a vártól néhány száz méterre, egy gyönyörű erdőben. Rozsnyóig vonattal utaztak, majd onnan teherautóval a helyszínig, a felszereléssel együtt. A táborban itt is a megszokott rend szerint folyt az élet. A sátrak előtérét is kidíszítették az őrsijelvényekkel vagy egyéb szimbólumokkal, melyeket virágból, gallyakból, színes kődarabokból állítottak össze. Kirándulások keretében „elfoglalták” a krasznahorkai várat, megtekintették Rozsnyót. A vasármapi szentmisét mindig a község templomában tartotta a parancsnok úr, vagy helyettese, Boskó Vili bá', aki szintén pap volt. Meglátogatták az Andrássy mauzóleumot (Andrássy Dénes gróf és felesége, Serédy Zsófia sírhelyét), megcsodálták a gyönyörű belső kialakítást, a belső burkoláshoz mind az öt földrésről hoztak más-más színű márványt, a mécses egy 25 kg-os, ezüstből készült, galambot ábrázolt.

Autóbuszsal Kassára kirándultak, ahol a gyönyörű gótikus székesegyház kriptájában tisztelegtek Rákóczi Ferenc sírjánál. Megtekintették Kassa kirándulóhelyét, Bankófüredet, továbbá a jászói templomot és apátságot. Egy másik alkalommal Aggtelekre kirándultak és megnézték a gyönyörű cseppkőbarlangot.

A csapat létszámának pótlása a felnövő fiatalokkal megtörtént, minden évben avattak újoncokat, még ha az avatási ünnepség nem is volt olyan fényes, mint a korábbi években. Az egyesületi karácsonyok is meleg hangulatban teltek, a cserkészek közreműködésével.

Az 1940. június 29-i cserkészavatás után, július 3-án indult a csapat táborozni a Kárpátaljai Fenyvesvölgybe. Reggel, a vasútállomásra érve kapták meg a tájékoztatást, hogy a háborús események miatt minden vonatot lefoglaltak, így nem mehetnek. Vanyek Béla parancsnok úr egy gyors váltással a táborozásra teljes felszereléssel felkészült csapatot kivitte Verőcére, a Migazzi-parkba – a megszokott, korábbi táborhelyre. Itt két hetet töltöttek el.

1941-ben még Parádon sikerült megrendezni a nyári nagytábort, melyen nagy létszámmal vett részt a csapat.

1942-ben a háborús események miatt nyári táborozásra nem került sor. A csapat őrsei a hagyományos városkörnyéki, pilisi, borszönyi ki-

Az Attila utcai cserkészotthon egy szobája

rándulásokon vettek részt. A „vizesek” szigetkerülést, kisebb túrákat szerveztek. Kerékpáros túra is volt, több irányba.

1943-ban szomorú esemény következett be a csapat életében, mert a saját munkával nagyon szépen kialakított, feldíszített cserkészotthont át kellett adni a ferences nővérek részére, zárdának. Ezzel a csapat életének egy gyönyörű, vissza nem térő korszaka zárult le. A berendezést, felszerelést bezsúfolták az egyesületi székház (kultúr) helyiségeibe, ahonnan az egyesület történetében ismertetett események során szinte az utolsó darabig minden elveszett. Egyedül a csapat I. rajának nemzeti színű zászlója található meg a váci Tragor Ignác Múzeum gyűjteményében, igen megviselt állapotban, mely valamikor a 60-as vagy a 70-es években került elő valahonnan.

1944-ben még összejöttek a csapat tagjai az egyesületi székházban. Ekkor már – mint minden fiatal – beosztották őket különböző légvédelmi figyelő szolgálatra.

1945 őszén, amikor az egyesület visszakapta a volt cserkészotthon épületét (a ferences nővéreket áthelyezték a Burgundia utcába) indult meg a cserkészcsapat újraszervezése is. A régiek közül sokan hiányoztak, eltűntek, meghaltak a háborúban, vagy még fogságban voltak. Az élet gyakorlatilag a volt farkaskölykökből megöregedett fiatal cserkészekkel szerveződött újjá. A tél folyamán az üres, vagy éppen összeütött lócákkal berendezett, leginkább fűtetlen helyiségben jöttek össze beszélgetni a régi emlékekről, tervezgetni a lehetséges jövőt. Tavasszal beindultak az udvaron a rendszeresebb foglalkozások, játékok, közös éneklések. Ahogy a helyzet kezdett biztonságosabbá válni, városkörnyéki sétákat is tettek, gyakorolva a cserkész tudnivalókat. Természetismeret, fák, madarak, útjelek, sípjelek. Kirándulni mentek egész napra a Naszály alatt lévő Damjanich-forráshoz, ahol szalonnát sütöttek és számháborút vívtak.

A Nemzeti Bizottság az egyesület felszerelésével, berendezésével együtt a cserkészcsapat tulajdonát is átadta a MADISZ-nak. Így a vízi-cserkészek 2 db őrsihajója is a MADISZ tulajdonába került. Később, mivel ezt nem használták, – kisebb sérülések is voltak a hajókon – bekerültek a Gimnázium Liszt Ferenc sétányon lévő csónakházába. Innen sikerült visszakapni őket, 1946 őszén.

Az 1946-os év eseményeihez tartozik még egy, az egyesület tagságával közösen végrehajtott kirándulás Visegrádra, motoros bárkával. A csapat tagjai a hajóút során oda és vissza is végig nótáztak. Besegített nekik az idősebb egyesületi tagok közül néhány régi dalárdista. Visegrádon a cserkészek kirándultak az Ilona-forráshoz, míg az egyesületi tagság a parton töltötte a napot, illetve átmentek Nagymarosra, barátságos futballmeccset játszani.

Az egyesülettel közös rendezvény volt még az 1946-os karácsony, ha szomorúbb is, mint a régiek.

1947-ben lassanként hazajöttek fogságból az idősebb cserkészek, de a munkába nem igen tudtak bekapcsolódni, mert a megélhetésért kellett küzdeniök. A cserkészmozgalom is nehézségekkel bajlódott, mert a hivatalos hatalom ezt a valláserkölcsi alapon álló, hazafias nevelést biztosító intézményt nem nézte jó szemmel.

Dr. Vanyek Béla, mint egyesületi elnök, nem tevékenykedhetett, de a cserkészcsapat parancsnokaként a feloszlataig működött. A foglalko-

zásokon részt vett, irányított, szervezett és nevelt. A kirándulásokon egészségi állapota miatt nem tudott részt venni.

1947 tavaszán még beindult a felkészítés – a csapat tagjaival – egy nyári tábor létrehozására. Parancsnok úr még a szükséges felszerelést is megszerezte, sátrakat, stb.

1947. július 15. és 30. között megvalósult még ez az utolsó táborozás. A parancsnok úron kívül 22 fő vett részt. Hajóval mentek le Mohácsra, a felszerelést az öreg, vízcserkészek vitték le az őrsi hajókkal. A csapat itt is – a hagyományokhoz híven – országjáró kirándulást tett, melynek keretében Pécsre, Máriagyüdre és Siklóásra látogattak.

A táborból még mindenki jó emlékekkel tért haza, nem gondolva, hogy hosszú időre ez volt az utolsó tábor. Sajnos, az ott lévőknek mindenkorra utolsó volt, mert közülük ma már sokan nem élnek.

1947. augusztus 14-én az öreg cserkészek összejöttek az Attila utcai cserkészotthon udvarán egy tábortűz melletti emlékezésre.

Ahogy az egyesületet is felszámolta a „Hatalom”, úgy a cserkészmozgalmat is megszüntette. Ezzel lezárult a Váci Reménység Egyesület 811. számú „Szent József” cserkészcsapatának életében egy kezdetben küzdelmes, de összességében nagyon szép korszaka.

TIHANYI HANGOK!

Magyar tenger partról, tihanyi visszhanggal
Küldjük ez üdvözlő emléksorokat,
hol táborba szállva, – Remény – csapatunkkal
Éljük a vidám és komoly napokat.

Dalos ajkunktól hangos itt a sziget,
A szépség és a báj tölti el lelkünket,
Balaton kék vize mosogatja arcunk,
langyos esti szellő ringatja az álmunk.

–... De ha alkonyatkor tábortűzünk lángja,
Felvillan a sötét magyar éjszakába,
S cserkész szívünkéből felharsan az ének,
S milliárd csillaga kigyullad az égnek,
Mikor dalba öntjük keserű panaszkodunk,

Mi fáj a szívnek, hisz rab magyarok vagyunk...
De más is lesz akkor itt az élet,
Dalos ajkunkon is düh és dac éled,
A langyos szellő is viharrá válik,
Csendes tükrös hab is tombolva morajlik.

Mint gúzsba kötött tehetetlen lények,
Elfolytó sikolyát hozzák vihar szelek;
S veri vissza messze, Tihanynak visszhangja,
Fájó énekünket, túl a határokra;
„Mi nem felejtünk nem felejtetünk!
Míg e fájó emlék dobogtatja szívdünk!

Ezt kiáltsd óh, szerte Tihanynak visszhangja,
Elfojtott bánatunk kihívó jajszava,
Túrt dac akarattal nem felejtünk soha,
Soha – – – nem, nem, soha!!!

*Írta Józsa Kálmán cserkésztest a 811. számú Szent József cserkészcsapat
tihanyi táborában, 1934 augusztusában.*

A VÁCI REMÉNYSÉG EGYESÜLET ÚJRAALAKULÁSI KISÉRLETE 1956-BAN

Az 1956. október 23-án a forradalom hatására Vácott is mindenki fellélegzett, bizakodni kezdett. Az üzemekben megalakították a Forradalmi Bizottságokat.

November 1-én, csütörtökök délután mintegy 150 régi Reménység-tag jött össze a kultúrház földszinti, a bejárattól balra lévő, úgynevezett óvodai termében (ez ma az új bejárat és a presszó).

Az összejöttek egyhangú akarata volt, hogy az egyesületet újra kell éleszteni. Megválasztották az egyesület Forradalmi Bizottságát azzal a megbízással, hogy szervezze meg az újraalakulást. A bizottság tagjai – akik nagyrészt az egykori vezetőségnek is tagjai voltak –, az Új Váci Napló november 3-iki számában megjelent tudósítás szerint a következők: Nyéki Szabolcs, Végvári Nándor, Újhelyi János, Kovács István, Várszegi Gyula, Lehőcz János, Pál János, Mojzes Lajos, Csákvári János, Lábai János.

Az 1956. december 26-án tartott egyesületi alakuló ülést idézzük fel az Új Váci Napló 1957. január 4-i számában megjelent ismertetés alapján:

„A Reménység alakuló közgyűlése

December 26-án, a járási kultúrothonban tartották a Váci Reménység Sportegyesület alakuló közgyűlését 197 tag és sportbarát jelenlétében. Lábai János főtitkár beszámolt az intézőbizottság eddigi munkájáról, az egyesületi helyiség biztosításáról és örömmel állapította meg, hogy a népes közgyűlés biztató előjel az egyesület jövőbeni működésére.

Ezután Végvári Nándor szavazásra szólította fel a tagokat. Egyhangúlag erősítették meg tisztségükben az alábbi vezetőségi tagokat:

Elnök: dr. Hampó Ferenc. Alelnök: dr. Keipert Miklós, ifj. Metzinger József, Kovencz Antal, Bártfai Győző, Soltész Ignác, és Dékány Sándor. Főtitkár: Lábai János. Titkár: Huszák János. Gazdasági vezető:

Csákvári János. Ellenőrök: Molnár József, Zaffiri Zoltán és Újfalvi István. Jegyző: Klucsár Imre. Számvizsgáló bizottság: Fraknói István, Kollár Gyula, Bakó József. Fegyelmi bizottság elnöke: Wölcz András. Háznagy: Varga László. Szövetségi képviselő: Várszegi Gyula. Egyesületi ügyész: dr. Csomor János. Orvos: dr. Vajta Gábor.

Szakosztályvezetők: Kozmér Tibor, Pál János és Újhelyi János (labdarúgás). Lehőcz János és ifj. Szombath Károly (kézilabda). Seben Péter, Marosi László és Nagy István (atlétika). Pálfi Károly (asztalitenisz). Választottak még 34 tagú választmányt.

A megjelenteket ezután dr. Hampó Ferenc üdvözölte. Kozmér Tibor vázolta az egyesület célkitűzéseit, Lehőcz János ismertette a helybeli üzemekkel folytatott tárgyalások eredményét. Ezután még több hozzászólás hangzott el.

Az egyesület vezetősége lapunk útján közli a tagsággal és a pártoló tagokkal, hogy minden kedden, csütörtökön és szombaton, valamint vasárnap délután 5 órától tartják a klubnapokat.”

1957. február 10-én asztalitenisz verseny zajlott le a kultúrházban. V. R. E. – Balassagyarmati vegyes 17:8. A V. R. E. csapatának eredményes játékosai Pálfi, Markó, Hernádi, Harnos és Bea I. A visszavágó mérkőzést február 17-én játszották Balassagyarmaton. Az eredményt sajnós, nem ismerjük.

Az Új Váci Napló február 22-i számából megtudjuk, hogy a Reménység csupa fiatalokból álló futballcsapattal indul. Egyik korábbi váci csapatból sem vettek át játékost. A férfi és női kézilabda csapatok jóformában vannak, rövidesen bajnoki meccseket játszanak.

Az asztaliteniszesezők NB. II-es beosztást kaptak, rövidesen kezdenek.

Az atlétákat Marosi, Seben és Nagy irányítja. Minden nap késő estig edzenek.

Még annyit tudunk az egyesületről, hogy a farsangot a „hagyományos” táncmulatsággal zárták.

Az ismert adottságok miatt az egyesület működését nem engedélyezték. A sportolók szétszóródtak a különböző üzemi sportkörökbe.

A nyolcévi szünet után bekövetkezett rövid fellángolást a hatalom eloltotta több mint négy évtizedre.

A REMÉNYSÉG EGYESÜLET ÚJJÁALKULÁSA 1989-TŐL

Lehőcz János (1921–1995)

1980-as évek végén Vác városában is megélénkült a rendszerváltást elősegítő ellenzéki mozgalom. A Rákosi diktatúra által erőszakosan megszüntetett Reménység volt tagjai főleg az 1987-ben megalakult MDF szervezet munkájába kapcsolódtak be, köztük Lehőcz János is, aki az MDF Váci Szervezetének elnökségi tagja lett.

Az ellenzéki megbeszéléseken természetesen felmerült a civil szervezetek újraélesztésének igénye. A régi Reménység-tagok, a Váci Városvédők és Városszépítők Egyesülete és az MDF helyi vezetői már 1989. október 6-án megszervezték a Kegyeleti Váltófutást,

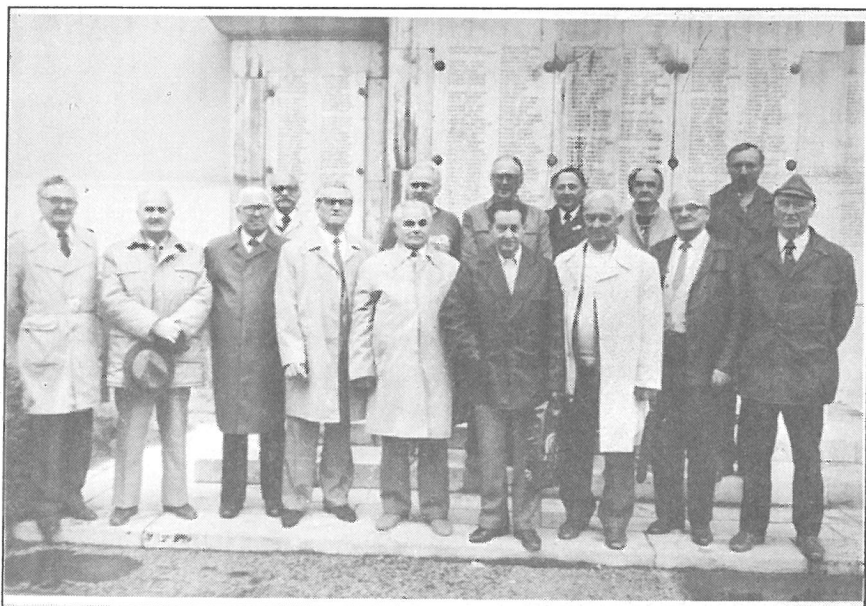
mely több mint négy évtizedes szünet után igen nagy létszámú stafétával sikeresen indult. Lehőcz János érdeme, hogy az „eltűnt” vándordíj előkerült. Bár még a Reménység neve nem szerepelt sem a Kegyeleti Váltófutás, sem a város első, 1956-os forradalom és szabadságharc megünneplésének szervezői között, gyakorlatilag a szervezők jó része a rövidesen újjáalakult Reménység Egyesület vezetőiből került ki:

A Váci Reménység Egyesület alakuló közgyűlését a szervezők 1989. december 21-re hívták a Diáktanyára (volt Hattyú Étterem). Ezen közfelkiáltással megválasztották a vezetőséget, az „alapító tag”-okat:

Dr. Kondér Gyula
Arnóczy Lajos
Dr. Oroszi Sándor
Szalay István

Lehőcz János
Lehőcz András
Pápa Lajos
Somogyi Ernő

Moys Csaba
Simák István
Huszák János
Seben Péter

Az 1989. október 6-iki kegyeleti váltófutás szervezői, pályabírói

Megbízta a közgyűlés a megválasztott ideiglenes vezetőséget, hogy az egyesület alapszabályát dolgozza ki az 1922-es alapszabály szellemének megfelelően és egy hónapon belül tűzze ki a vezetőségválasztó közgyűlést.

1990. január 26-án, a Diáktanyára összehívott közgyűlés megválasztotta a vezetőséget:

Ügyvezető elnök:

Elnökhelyettes:

Titkár:

Gazdasági vezető:

Pénztáros:

Választmányi tagok:

Ellenőrző bizottsági elnök:

Ellenőrzőbizottsági tagok:

Dr. Kondér Gyula

Moys Csaba

Lehőcz János

Somogyi Ernő

Huszák János

Hajdú Sándor, Arnóczy Lajos,
id. Szalay István

Dr. Gruber Attila

Simák István, Bakó József

<i>Cserkészcsapat szervező:</i>	Derényi László
<i>Atlétikai szakosztályvezető:</i>	Lábai János
<i>Asztalitenisz szakosztályvezető:</i>	Kiss Benedek Beáta
<i>Természetjárás, sakk, sí:</i>	Mucsi László
<i>Diáksport:</i>	Gyombolai Gyula
<i>Propaganda:</i>	Gyombolai Márton

Elfogadták az alapszabályt és felkérték az elnökséget a cégbírószági bejegyzés intézésére. A Pest Megyei Bírósághoz 1990. március 12-én benyújtott kérelemre 1990. április 20-án az egyesület a cégjegyzékbe felvételre.

Az újjáalakult Reménység első pillanatától kezdve követte a hagyományokat. Így alakította újjá szakosztályait, szervezte rendezvényeit.

A cserkészcsapat mellett több szakosztály indult: labdarúgás, természetjárás, kézilabda. Amikor a Váci Izzó egyszakosztályos labdarúgó egyesülettel alakult, a Reménység átvette 1991-ben az atlétikai, majd 1992 februárjában az asztalitenisz szakosztályt, megmentve a városnak e két jelentős sportágát.

1990. február 24-én a Karacs Teréz Kollégiumban megrendezte hagyományos Reménység-báliját, mely a rendszerváltás utáni első bál volt városunkban, igen nagy sikert aratott.

Szeretettel várjuk

a

VÁCI REMÉNYSÉG EGYESÜLET

bálijára

melyet 1990. február 24-én 19.30 órai kezdettel rendezünk

a Karacs Teréz (volt Komócsin) Kollégium dísztermében

(Mártírok útja 2—8.)

A bált GYARMATI DEZSŐ olimpiai és világbajnok vízilabdázó nyitja meg.

Hangulatos zenével és kabaréműsorral szórakoztatjuk kedves vendégeinket

A tombolán értékes nyereményeket sorsolunk ki

Felülfizetéseket köszönettel fogadunk

Havonta megtartották vezetőségi üléseiket, először az Izzó Kossuth téri helyiségében, majd a Diáktanyán és később a Vendéglátóipari Válat Széchenyi utcai igazgatóságán, ahol Lehócz János dolgozott.

1990. május 8-én Vác Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága az Egyesület kérésére a volt Reménység székház alsó szintjét visszaadta az Egyesület használatára. Az erősen lelakott helyiségek kiürítése után már az összejöveleteket, üléseket a törvénytelenül elkobozott, de használatba visszazapott eredeti székházban tarthatták.

1990. november 9-én, az első szabadon választott képviselő-testület-től kérte az elnökség székházának (mozival együtt) és sportpályájának használati jogát, az egyházi tulajdont rendező törvény életbelépéséig biztosítani. A teljes – földszinti és emeleti rész – székházat a képviselő-testület 1991. július 8-án biztosította. A sportpályát pedig 1992. január 13-án Marosi Izidor megyéspüspök kérésére visszaadta a Váci Püspökség tulajdonába. A megyéspüspök úr egykori elődje szándékának megfelelően – az egyesület kizárólagos használatába adta a pályát.

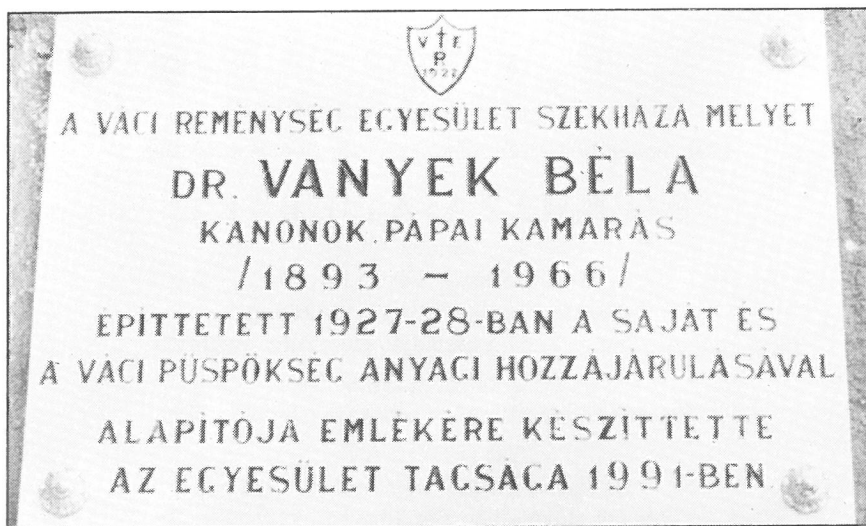
(Függelék 1 – 2.)

A Reménység Egyesület folyamatosan biztosította és jelenleg is biztosítja a labdarúgó-pálya használatát a Váci Izzó (később Samsung, jelenleg Vác FC) labdarúgói és több váci iskola diákjai számára.

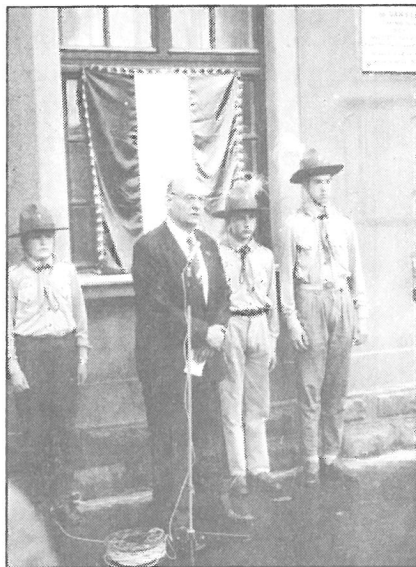
Az újjáalakult egyesület elnöksége 1990. évben több ízben is tárgyalt a mozi üzemeltető kft. vezetőivel a székházzal együtt elkommunizált Kultúr Mozi visszaszerzéséről. A filmszínház volt ugyanis 1945 előtt az egyesület legjelentősebb bevételi forrása. Sajnos, e próbálkozások sikertelenek voltak és maradtak.

1990 májusában a cserkészcsapat az ausztriai Wiener Neudorfban vett részt táborozáson az osztrák cserkészek meghívására.

1991 május 11-én délután a székház homlokzatán emléktáblát avattak az alapító, dr. Vanyek Béla kanonok, pápai kamarás emlékére, aki 25 éven át lelkes munkájával, magánvagyonának az egyesület rendelkezésére bocsátásával irányította, szervezte, élte a Reménységet. Idős régi tagok, akik még ismerték alapító elnöküket, kivétel nélkül meghatott szeretettel emlékeznek ma is 1966-ban elhunyt volt elnökükre, akit a szovjet megszállók kiszolgálói félreállítottak a még három évig (1945-48) „működhetett” egyesület éléről. Azt az embert szigetelték el a szocializmus nevében, aki – nemcsak városunkban, de az országban is egyedülálló módon – elsősorban tanoncifjainak biztosított

Emléktábla a székház falán

**Szalay István megnyitja
a táblaavató ünnepséget**

**Pálós Frigyes prépost plébános
tartja az avatóbeszédet**

MEGHÍVÓ

A VÁCI REMÉNYSÉG EGYESÜLET

1991. november 22-én, pénteken este 19 órai kezdettel

SZÉKHÁZAVATÓ BÁLT

rendez

(Vác, Dr. Csányi László krt. 58.)

disznótoros vacsorával egybekötve,
melyre Önt és kedves családját szeretettel meghívja

Jó hangulatról és tánczenéről

CHMELIK IMRE kitűnő zenekara gondoskodik

TOMBOLA!

Belépő vacsorával együtt: 290,— Ft

Jegyek elővételben a székházban kaphatók

Rendezőség

testi és lelki táplálékot, tanulási, sportolási lehetőséget, s ha rászorultak, szállást és ételmezt. Amíg a Reménység létezik, dr. Vanyek Béla emlékéét őrizni és ápolni fogják!

1991 őszén visszakapta az egyesület a mozi kivételével az egész épületet, melyet november 22-én ünnepelt meg.

1991-ben sikerült betölteni a tiszteletbeli elnöki széket Pázmány György, piarista házfőnök személyével, aki a hagyományoknak megfelelően lelki gondozója is az egyesületnek.

A 75 éves hagyományoknak megfelelően, minden évben megrendezésre kerül a farsangi, a húsvéti és a szüreti bál, az október 6-i kegyeleti váltófutás, a karácsony másnapi házi ünnepség és a szilveszteri mulatság. 1990. óta az önkormányzattal közösen rendezik az 1956-os forradalom és szabadságharc városi ünnepségét. 1997. évtől felújította a hagyományos pünkösdhétfői Reménység-majálist (juniálist).

1992. november 28-án ünnepelte az egyesület alapításának 70. évfordulóját, melynek keretében a 811. sz. Szent József cserkészcsapat részére csapatzászló átadására is sor került. (A csapatnak az 1929–48. közötti időben nem volt csapatzászlója.)

Meghívó

A VÁCI REMÉNYSÉG EGYESÜLET

1992. november 28-án, szombaton este 19.30 órai kezdettel tartja
az Egyesület

70 éves jubileumi ünnepségét

az Egyesület székházában, melyre minden tagunkat és támogatónkat
tisztelettel meghívja a vezetőség.

Műsor:

Himnusz

Szavalat — Heinel Éva

Ünnepi beszédet mond: Pálos Frigyes prépost plébános

Beszámoló az egyesület történetéről, elmondja: Szalay István

A műsorban fellépnek:

A Reménység Danubiusz Néptánc együttese Kuti Adrien vezetésével

Hortus Musicus kamarakórus műsora Galbács Gabriella vezetésével

Dévai Nagy Kamilla

Szózat

A műsor keretén belül kerül átadásra a Reménység 811-es
Szt. József cserkészcsapat csapatzászlaja

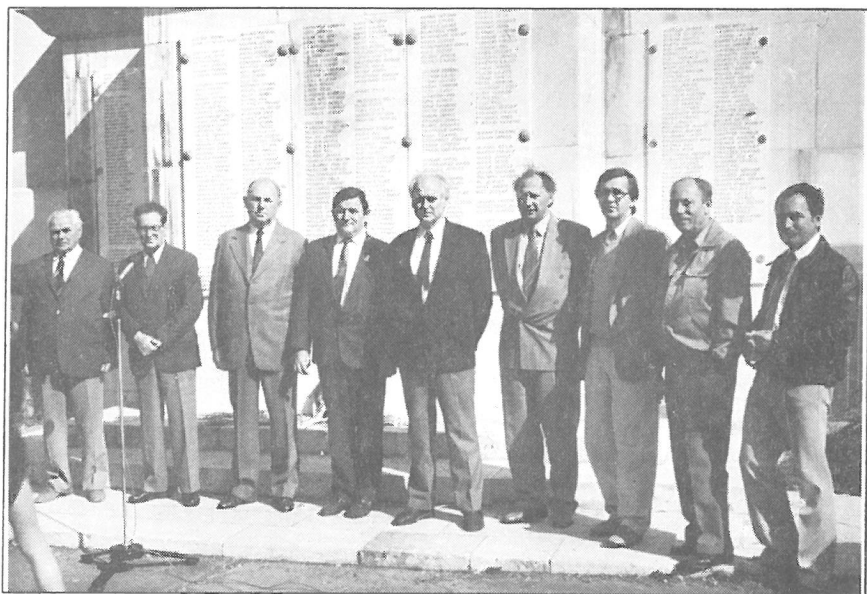
Elnökség

1994-ben az ifjúsági és felnőtt labdarúgó csapat a lengyelországi Andrychow város meghívására felejthetetlen napokat töltött a Krakó melletti településen, ahol nemzetközi tornán vettek részt. A felnőttek megnyerték, az ifik másodikok lettek. A következő évben viszonzták andrychowi barátaik vendéglátását és a Reménység pályán rendezett tornát a hazai felnőtt csapat ismét megnyerte.

1995. március 6-án pótolhatatlan veszteség érte az egyesületet, váratlanul elhunyt Lehócz János titkár, aki az újjászervezés és a közel hat éves működés motorja volt. Mint temetésén méltatójától elhangzott, ő volt a Reménység civil Vanyek Bélája. A 75 éves jubileumi ünnepség keretében emlékét márványtablán örökíti meg az egyesület a székház előcsarnokában.

A Reménység Egyesület 1996. március végén újjáválasztotta elnökségét:

<i>Tiszteletbeli elnök:</i>	Pázmándy György
<i>Ügyvezető elnök:</i>	Dr. Kondér Gyula
<i>Aelnök:</i>	Moys Csaba
<i>Titkár:</i>	Derényi László

A város és az egyesület vezetői az 1991-es kegyeleti váltófutási ünnepségen

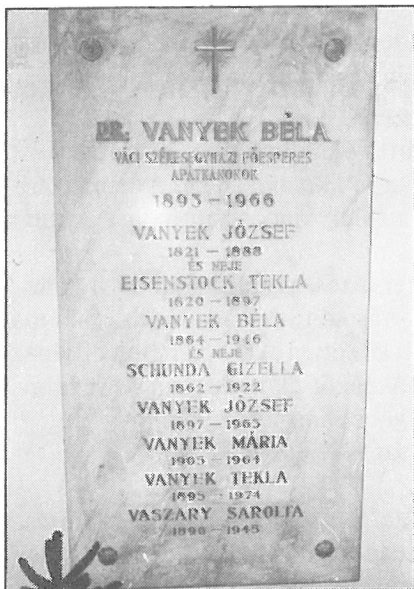
Választmány: Agócs Zoltán, Arnóczy Lajos, Bakó József,
Gyombolai Gyula, Kovács Gábor,
Kucsák Gábor, Manninger Gábor, dr. Oroszi Sándor,
Pápa Lajos, Simák Attila, Szaniszló Róbert, Szombath
Károly, Veres Ferenc

Az 1922-es alapítástól az 1948-ban történt megszüntetésig az egyesület országos hírnévre tett szert, mint az egyik legeredményesebb vidéki egyesület. Bajnokok sorát adta, cserkészei az egész országot – beleértve a Kárpát-medencét – bejárták. Klubélete családias volt. A város egyik meghatározó tényezőjévé vált. Ahhoz, hogy újra visszanyerje ugyanazt a rangját, amit az első 25 évben elért, a külső körülményeknek is pozitívan meg kell változniok.

Az egyesület vezetősége és tagsága célul tűzte ki, hogy a hagyományok maradéktalan tiszteletben tartása mellett, a romló anyagi körülmények ellenére, új lendülettel kívánja a Reménységet működtetni. A klubélet megteremtésével, a szellemiségében közel álló váci civil szer-

vezetekkel együttműködve akarja a fiatalságot a testi és szellemi közönből felrázni. A sok egyszakosztályos váci egyesület mellett a kilenc szakosztállyal, cserkészcsapattal működő, egy valóban amatőr egyesület nemes, de nehéz feladatra vállalkozott.

Az egyesület neve nem véletlenül *REMÉNYSÉG!*

Dr. Vanyek Béla sírja
az Újpest-Kertvárosi temetőben

Tiszteletadás a sírnál
1996. novemberében

AZ ÚJJÁSZERVEZŐDÖTT

811. SZÁMÚ SZENT JÓZSEF CSERKÉSZCSAPAT

TÖRTÉNETE

Hazánkban a politikai helyzet 1988-ban már lehetővé tette, hogy megkezdődhessen a cserkészlet szervezése.

Vácón a székesegyház 1988 nyarán Nógrádbercelen tartott minisztáborában történt meg az alapító tagok kiválasztása. A leendő őrvezetőkkel még ugyanazon a nyáron néhány napos sátorozást tartott a Börzsönyben a Derényi házaspár.

A fentieket követően egész éves szervezési munka után 89 nyarán a Bernecebaráti mellett lévő Oszlopó forrásnál tartott nyári táborban már 30 fiú vett részt cserkész körülmények között. 1990-ben heten elvégezték Mogyoródon a cserkész őrvezetőképzőt és májusban fogadalmat tettek. A gyadai réti nyári táborban további harminc újonc próbázott sikeresen és szeptemberben egy „csapatnyi” cserkész tett fogadalmat Tarnai László cserkésztsizt előtt.

A Magyar Cserkész Szövetség a Váci Reménység Egyesület kérésére engedélyezte az egyesület hajdani csapata nevének felvételét és megadta az ideiglenes működési engedélyt az újjászervezett 811. számú Szent József cserkészcsapat számára. A csapat parancsnoka dr. Tomori Krisztina lett. Húgával, Cilivel együtt láttak hozzá nagy buzgalommal a leányraj megalakításához.

Ezt követően a csapat gyors fejlődésnek indult, s elérte a 70 főt. A nyári táborok mellett az évközi kiképző munka is komolyan folyt az őrsi foglalkozásokon és kirándulásokon. A karácsonyi ünnepek és a farsangi „bulik” sok szép emléket adtak a csapat tagjainak.

1992. november 28-án a megalakulásának 70. évfordulóját ünneplő Váci Reménység Egyesület csapatzászlót adományozott a cserkészcsapatnak.

1992. októbertől 1994. elejéig „Zászlótok” című csapatújság is készült, mely az őrök életéről, munkájáról adott tájékoztatást a tagság részére.

1992 őszétől a csapat parancsnoka Gyombolai Gyula lett. Ekkor alakult meg a máig nagyon népszerű „Búgócsiga őr”, mely a csapat vezetőiből áll, s biztosítja számukra a feltöltődést az őrsi munkához. A cserkészek minden évben számot adtak cserkészismeretük gyarapodásáról a próbák keretében. A sikeresen próbázók egy újabb évre tehettek fogadalmat.

1993-ig a csapat felszerelése is szépen kialakult a Váci Reménység Egyesület jóvoltából. Sátorokat, tábori szerszámokat, konyhai felszerelést vásároltak. térképek, tájolók, távcső, stb. segíti a cserkészeket ismereteik elmélyítésében.

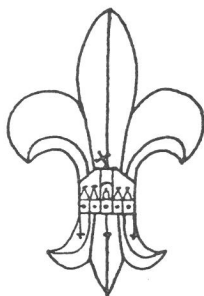
Jelenleg a csapat létszáma 39 fő. Parancsnokuk '97 szeptemberétől dr. Bénik Tamás, aki a kezdetektől tagja, évek óta egyik rajparancsnoka, s motorja volt a csapatnak.

A vezetők nagyon jól képzettek. Számos, a Cserkész Szövetség által szervezett vezetőképző táborban vettek részt és nyertek képesítést. Ma már többen közülük kiképzőként is részt vesznek ezekben a táborokban. Nagyon kedveltek a más csapatok által szervezett „regős napok” is a vezetők körében. Az ott tanultakat (néptánc, kézművesség, népdalok, stb.) igyekeznek átadni a csapat többi tagjának is.

Újabbán szívesen keresik a környék többi csapataival a kapcsolatot. Idei nyári táborukat 5 másik csapattal közösen tartották a Mecsekben.

További terveik: a Karolina Általános Iskolával közösen a csapatépítés. A környék csapataival közös programok szervezése. Az egyesület munkáját a karácsony est szervezésével, s a különböző ünnepegeken való aktív részvétellel segítik.

Cserkészcsapatunknak sok sikert, jó munkát kívánunk!

FÜGGELÉK

Vác Város
Polgármesterétől

K I V O N A T

az 1992. január 13-án megtartott Képviselő-testületi ülés-
ről készült jegyzőkönyvből

Tárgy: Ingatlan tulajdonjogának
visszaadása

13/1992./I.13./sz. Képviselő-testületi

határozat

Vác Város Onkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy a Váci Megyéspüspök kérésére a Római Katolikus Váci Egyházmegye Püspökségének tulajdonába visszaadja a 11.207 telekkönyvi betétszámú Kosdi úti 16.600 m² területű sportpályát.

Felhatalmazza a polgármestert, hogy kösse meg a megállapodást a Római Katolikus Váci Egyházmegye Püspökségével, s az ingatlan átadásáról gondoskodjék. A megállapodásban rögzíteni kell, hogy az objektum a továbbiakban is a váci ifjúság sportolását hivatott szolgálni.

Határidő: azonnal

Felelős: Polgármester

K.m.f.

A kivonat hitelélül:

Oláh Ferencné
Oláh Ferencné

Bartos Ferenc sk.

A VÁCI PÜSPÖKTŐL

Szám:

Tárgy: Reménység sportpálya.....
ügyeinek intézése.

Mellékletek száma:

Válasz a

számú íratra.

Váci Polgármesteri Hivatal. Bartos Ferenc Polgármester
Úr részére

A Váci Egyházmegyei Hatóság elismeri és tudomásul veszi az 1992. március 2.-án, a Kosdi úti Sporttelepen kötött megállapodást. Azt ugyanis, hogy a volt Reménység sporttelep egyházi tulajdonba került a Váci Önkormányzat határozata alapján.

Mivel az Egyházi Hatóság csak a tulajdonjoghoz ragaszkodik, a sporttelep körül felmerülő mindennemű intézkedési és szervezési ügyet a Reménység Egyesületre bizza, mint kizárólagos használóra és hasznosítóra, az ott lévő intézmények működtetőjére. Kérjük, hogy a továbbiakban az intézménnyel kapcsolatban felmerülő, mindenfajta ügyes-bajos kérdésben közvetlenül a Váci Reménység Egyesületet tekintés tárgyalófélnek és intézkedésre jogosultnak.

Jelen megbízásunk, írásbeli visszavonás esetén érvényét veszti.

Vác, 1992. március 5.

Katona István

ált püspöki helynök

REMÉNYSÉG INDULÓ

Régi hittel új Reménnyel
Pajtás, indulunk
Ép testben az ép lélekhez
Vezessen utunk!

Légy velünk a természetben,
S pályák zöld gyepén!
Szép életre, győzelemre,
Vár rád: a Remény!

Zászlónkon a vidámság,
A hűség, szeretet.
Minden úton összetart,
A hit és becsület.

Légy velünk a természetben,
s pályák zöld gyepén!
Szép életre, győzelemre,
Vár rád: a Remény!

Gyombolai Márton 1990.

A VÁCI REMÉNYSÉG EGYESÜLET ALAPSZABÁLYA

1. Az egyesület az 1922-1948. között élt Váci Reménység Egyesület szellemi örökségét ápolva fejt ki tevékenységét.
2. Az egyesület célja a magyar demokratikus sport hagyományainak felélesztése és fejlesztése, minőségi verseny-, és tömegsport lehetőségeinek biztosítása, a kulturált és igényes közösségi élet megteremtése, a fiatalság hazaszeretetét vallási, erkölcsi, hazafias alapon elősegíteni.
3. Az egyesület jogi személy, székhelye 2600 Vác, Dr. Csányi László körút 58.
4. Az egyesület színei: zöld-fehér; jelvénye: melléklet szerint.
5. Az egyesület tagja lehet mindenki, aki ezen alapszabály célkitűzéseit támogatja.

6. Az egyesület tiszteletbeli tagjai, örökös tagjai a közgyűlés határozata alapján azok a személyek lehetnek, akik munkásságukkal, életművükkel a fenti célkitűzések megvalósulásáért kiemelkedő színvonalon teljesítettek.

7. Az egyesületi tagság a belépési nyilatkozatnak a választmányhoz érkezése napján keletkezik. A belépési nyilatkozat visszautasítása esetén az érintett a közgyűléshez fordulhat panasszal.

8. Az egyesületi tagság elhalálozással, kilépéssel, kizárással szűnik meg. A közgyűlés a tagságra érdemtelen személyt kizárhatja tagjai sorából. A választmány a tagságra érdemtelen személy tagsági viszonyát a közgyűlésig felfüggesztheti. Féléves tagdíjhátralék kilépési szándékának minősül.

9. Az egyesület tagjai:

- részt vesznek a közösen elhatározott programok megvalósításában;
- a közgyűlésen választók és minden tisztségre megválaszthatók, ha nincsenek eltiltva a közügyek gyakorlásától;

- az egyesület létét és működését érintő indítványokkal és javaslatokkal élhetnek, melyekkel az érintett testület köteles érdemben foglalkozni;
- fizetik a megállapított tagdíjat.

10. A közgyűlés az egyesület céljai megvalósítása érdekében szakosztályokat, csoportokat, cserkészcsapatokat és más szervezeti egységeket hozhat létre (továbbiakban: egységek).

Az egység vezetőjét a közgyűlés, a többi tisztségviselőjét az egység maga választja, 3 évre.

11. Az egység végleg, vagy tartósan kivált tisztségviselője helyére az egység vezetője az egység bármely tagját felkérheti.

Az egység vezetősége szervezi és irányítja az egység életét és tevékenységét, folyamatosan tájékoztatja tevékenységéről a választmányt.

12. Az egyesület szervei: a közgyűlés; a kilenc tagú választmány; a három tagú ellenőrző bizottság.

13. A közgyűlés, mint az egyesület legfőbb szerve jogosult az egyesület létét és életét érintő minden kérdésben dönteni. Munkájába minden tagot be kell vonni.

14. A közgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik:

- a választmány és az ellenőrző bizottság tagjainak, az egységek vezetőinek megválasztása, beszámoltatása, visszahívása;

- az alapszabály elfogadása és módosítása;
- az egyesület megszűnésének megállapítása, más szervezethez való csatlakozás elhatározása;
- az éves költségvetés meghatározása, teljesítésének elfogadása;
- a tagdíj összegének meghatározása;
- egységek létrehozása.

15. A közgyűlést évente legalább egy alkalommal össze kell hívni, a napirendet is tartalmazó meghívót az ülés előtt legalább tíz nappal kell a tagoknak megküldeni. A tagok egyharmadának írásbeli kérelmére, az ellenőrző bizottság és a jogszabály által feljogosított szerv indítványára, vagy saját elhatározására a választmány a kérelem, vagy indítvány kézhezvételétől számított 30 napon belül összehívja a közgyűlést.

16. A közgyűlés határozatképes, ha a tagok fele + 1 fő jelen van. Ha a közgyűlést határozatképeség hiánya miatt nem lehet megtartani, a 15 napon belül változatlan napirendi pontok megtárgyalására összehívott közgyűlés a megjelentek számára tekintet nélkül határozatképes.

A közgyűlés a határozatait egyszerű szótöbbséggel hozza meg, nyílt szavazással. A jelenlévők egyharmadának javaslatára titkos szavazást, vagy minősített többségi szavazást kell elrendelni. A közgyűlésről jegyzőkönyv készül.

17. A választmány tagjai: a tiszteletbeli elnök, az ügyvezető elnök, az elnökhelyettes, a titkár, a gazdasági vezető, a pénztáros és 3 fő választmányi tag, akiket három évre választ a közgyűlés.

18. A tartósan vagy végleg kivált személy helyére a közgyűlésig tartó időszakra a választmány bármely egyesületi tagot felkérheti.

19. A választmány irányítja képviseli az egyesületet, szervezi életét, összehívja a közgyűlést és dönt a 10 eFt fölötti kifizetésekről, gondoskodik a költségvetés végrehajtásáról. A választmány maga dönt munkamódszereiről, a munkamegosztásról, a képviseleti jogról. A választmány írásbeli meghatalmazással az egyesület bármely tagját képviselet ellátásával megbízhatja. A választmány üléséről jegyzőkönyv készül.

20. Az ellenőrző bizottság elnökét és két tagját a közgyűlés három évre választja. Feladata az egyesület jogszerű és gazdaságos voltának felügyelete és véleményezése. Tevékenységéről a közgyűlésnek beszámol. Munkája eredményessége érdekében külső szakértőt is igénybe vehet. Az egyesülettel kapcsolatos hozzá érkező bejelentéseket, indít-

ványokat megvizsgálja, indokoltságuk esetén köteles ellenőrzést végezni, melynek eredményéről a bejelentést tevőt és a választmányt értesíti, a szükséges intézkedéseket megteszi.

21. Az egyesület vagyona tagdíjából, jogi személyek és magánszemélyek vagyoni hozzájárulásaiból áll. Az egyesület céljai elérése érdekében vállalkozó-gazdálkodói tevékenységet folytathat. A pénz-, és vagyonkezelésre a hatályos pénzügyi jogszabályokat és előírásokat kell alkalmazni.

22. Utalványozási joggal az ügyvezető elnök, az elnökhelyettes, a titkár és gazdasági vezető rendelkezik oly módon, hogy közülük két személy együttesen ír alá.

23. A választmány és az ellenőrző bizottság tagjai egymásnak közeli hozzátartozói nem lehetnek.

24. A választmány az egységek bármely tisztségviselőjének tevékenységét – annak jogszabálysértő tevékenysége, vagy érdemtelenége miatt – a következő közgyűlésig felfüggesztheti.

25. Az egyesület szervezetére és működésére vonatkozó, de jelen alapszabályban nem rögzített kérdésekben a hatályos jogszabályok az irányadók.

Ezen alapszabály szövege megegyezik az 1990. január 26-án Vácott, Bartók Béla út. 1. szám alatt megtartott alakuló közgyűlésen elfogadott alapszabály szövegével.

Lehőcz János sk.

Dr. Gruber Attila sk.

VÁCI REMÉNYSÉG EGYESÜLET

Alapítva: 1922 • Alapította: Dr. Vanyek Béla katolikus pap

Betiltva: 1948 • Újraindult: 1989

A Váci Reménység Egyesület vezetőségének célkitűzése, hogy az egyesület alapítójának szellemiségében végezze munkáját. Ez azt jelenti, hogy a tíz pontban összefoglalt követelmények vezetőre, edzőre, sportolóra és minden tagra egyaránt vonatkozik és kötelező:

Ki lehet tagja a Váci Reménység Egyesületnek?

1. Tag az lehet, aki a keresztény erkölcsi normákat magára nézve kötelezően fogadja el.
2. A sportot eszköznek tekinti egyéniségének kiformalásához.
3. A tagságot önként vállalja, anyagi és bámi egyéb ellenszolgáltatás elvárása nélkül.
4. Munkáját és egyesületi feladatait legjobb tudása szerint igyekszik elvégezni.
5. Becsületes, igazmondó és segítőkész.
6. Legjobb lelkiismerete szerint törekszik világnézetét és magyarságtudatát elmélyíteni és ezek szerint élni.
7. Az egyesület minden tagjával őszinte baráti viszonyt igyekszik kialakítani és fenntartani.
8. Embertársait tiszteli, meggyőződésüket és véleményüket tiszteletben tartja.
9. Kulturált magatartásával kivívja saját maga és egyesülete számára az emberek megbecsülését, káromkodást, ocsmány beszédet nem tűr meg környezetében.
10. Emberi méltóságát minden körülmények között megőrzi és nem rabja semmiféle káros szenvedélynek.

Ebben a szellemben kívánjuk nevelni, edzeni, versenyeztetni, szórakoztatni fiataljainkat. A tennivaló sok! Negyven év kényszerzünet után újraindult egyesületünk nehezen találja meg régi önmagát. Nem tud visszanyúlni a régi dolgokhoz, hiszen a mai korban más igények, más lehetőségek, más körülmények vannak. Minden más, de az érték ma is ugyanaz! Ezt az értéket a mai más lehetőségek között kell megtalálni, őrizni és tovább vinni. Sőt belőle élni!

Az érték és a cél ugyanaz: Szellemileg, testileg egészséges öntudatos, keresztény magyar ifjúság nevelése. Elsősorban nem a sportsikerekre alapozzuk életünket, hanem a sport nevelő hatására. Ehhez kérjük és várjuk az egyesületen belül működő szakosztályok vezetőinek, edzőinek és tagjainak segítségét.

Sajnos egyesületünk anyagi lehetőségei nagyon szerények. Csupán a sportolás lehetőségét tudja biztosítani. Hangsúlyozottan kiemeljük, hogy sporttevékenységért, edzői, vezetői munkáért anyagi juttatást biztosítani nem tudunk.

Sportolóink emberi- és sportsikereinek örülünk, s ha valaki a Reménység nyújtotta lehetőségnél magasabb szinten kívánja folytatni pályafutását, azt készséggel támogatjuk és segítjük.

Őszintén reméljük, hogy aki a Váci Reménység Egyesület színeiben dolgozik vagy versenyez, az testben és lélekben gazdagabb lesz, és az itt töltött évek életének szép emlékei lesznek.

Kérjük munkája során a fentiek figyelembe vételét, melyre aláírása számunkra garanciát jelent.

Vác, 1997. január 23.

A Váci Reménység Egyesület Vezetősége

aláírás

SZAKOSZTÁLYOK

Váci Reménység Egyesület Labdarúgó Szakosztálya

Az újjáalakuláskor elsőnek a régi, hagyományokkal rendelkező labdarúgó szakosztályt is létrehozták.

1990 és 1993 között *szakosztályvezető*: Letfus József,

Intézők: Fábián Sándor, Lábai János. *Edzők: felnőtt*: Pindes László, *ifi*: Dreifinger Mihály, *serdülő*: Kohlmann Gyula és Guszmann Zsolt.

A csapatok ebben az időszakban végig a terület „B”, a terület II. osztályban szerepeltek.

1993 őszétől változás következett a szakosztály vezetésében.

Szakosztályvezető: Bayer László, *intézők*: Fábián Sándor és Dreifinger Mihály, *edzők: felnőtt*: Hanusz Péter, *ifjúsági*: Guszmann Zsolt, *serdülő*: Rusvay Balázs.

Az 1993/94-es bajnokságban a felnőtt csapat 7., az ifi és a serdülő csapat bajnok lett.

Az 1994/95-ös bajnokságban a felnőtt csapat megnyerte a II. osztályú területi bajnokságot és feljutott a Terület I. osztályba. Az ifjúsági csapat ismét bajnok lett, a serdülők 3. helyezést értek el, *új edzők* irányításával: *felnőtt*: Hanusz Péter, *ifjúsági*: Rusvay Balázs, *serdülő*: Magos Attila.

1995/96-os bajnokságban – a Terület I. osztályában – a felnőtt csapat harmadik lett, az ifjúsági ismét bajnokságot nyert, a serdülők 6-ikok lettek. Új edzője a serdülő csapatnak volt: Szél József személyében. Az 1996/97-es bajnokságban a felnőtt csapat 2. helyen végzett, így osztályozót játszhatott a Budakeszi ellen, a megyei II. osztályba kerülésért. Az új edző, Ozsvári András irányításával ezen sikeresen túljutott (Budakeszin 2:2, itthon 1:0 volt az eredmény) és így az 1997/98-as bajnokságban a megyei II. osztályban szerepelnek.

*A Váci Reménység Egyesület Atlétika Szakosztálya
az újjáalakulás után*

A Váci Izzó MTE 1991-ben megszüntette az atlétikai szakosztályát. Ekkor a Reménység elnöksége felkarolta az atlétákat és Váci Reménység Atlétikai Szakosztály néven működtette tovább. Az előző vezető nem vállalta társadalmi munkában a működtetést, ezért új vezetőséget kellett választani.

A szakosztály vezetője Seben Péter lett, a vezető edző pedig Szikora Gyula.

1992-ben a szakosztály új vezetőjének Veres Ferencet választották meg, Szikora tanár úr mellé segédedzőnek Jancsik Lászlót.

1992 és 1995 között a Váci Reménység Szakosztályhoz tartoztak a verőcei atléták is, edzőjük Magyar József és Magyar Józsefné.

1995-től a verőcei csapat levált a szakosztálytól.

Az Atlétikai Szakosztály az Egyesület legeredményesebb sportága. Évente körülbelül húsz fő nyer megyei Bajnokságot, ezen kívül arany-, ezüst-, illetve bronzminősítésű versenyzők szerepelnek a csapatban.

Az Országos Bajnokságon helyezést elért versenyzőink:

1991-ben

OB I. hely 300 méteren Farkas Csaba serdülő B

II. hely 600 méteren Farkas Csaba serdülő B

II. hely 4x600 méter váltó: Farkas Csaba, Szőnyi Mihály, Czerovszki József, Veres Ferenc

1992-ben

OB I. hely 1500 méteren, Diákolimpia: Szőnyi Mihály serdülő B

Szőnyi Mihály futó megkapta a Magyar Köztársaság „Jó tanuló, jó sportoló” kitüntetését.

V. hely ötpróba, Diákolimpia: Veres Ferenc

1993-ban

OB. I. hely serdülő B gerelycsapat: Veres Ferenc, Laczkó Péter, Zakar Miklós, Reményi Zsolt

VIII. hely serdülő B diszkosz csapat: Kummer Bálint, Laczkó Péter, Adamek Ákos, Reményi Zsolt.

V. hely serdülő A tízpróba: Veres Ferenc

VI. hely serdülő A tízpróba csapat: Veres Ferenc, Kocsis Tamás,
Tóbiás Gábor

1995-ben

OB I. hely, serdülő A; tízpróba: Veres Ferenc

II. hely: serdülő A; tízpróba csapat: Veres Ferenc, Kummer Bálint,
Megtért Attila

II. hely serdülő A; rúdgrás: Veres Ferenc

IV. hely serdülő A; 300 méter gát: Veres Ferenc

IV. hely serdülő A; diszkosz: Kummer Bálint

IV. hely serdülő B 100 méter: Moys Gábor

IV. hely serdülő B súlylökés: Czerovszki Attila.

1995-ben

Veres Ferenc és Moys Gábor versenyzőket meghívták a korcsoportos magyar válogatottba. Ebben az évben a Magyar Köztársaság „Jó tanuló, jó sportoló” kitüntetést Veres Ferenc tízpróbázó vehette át.

1996-ban

OB I. hely serdülő B 200 méter: Baksza Attila

I. hely ifjúsági tízpróba: Veres Ferenc

III. hely ifjúsági tízpróba csapat: Veres Ferenc, Kocsis Tamás,
Tóbiás Gábor

VIII. hely serdülő B diszkosz: Molnár Csaba

VII. hely serdülő B súlylökés: Molnár Csaba

VI. hely serdülő B 800 méter: Álmos László

A Magyar Köztársaság „Jó tanuló, jó sportoló” kitüntetést ez évben is Veres Ferenc kapta.

1997-ben

OB I. hely serdülő B 3000 méter: Baksza Attila

III. hely serdülő B 800 méter: Baksza Attila

I. hely mezei futóbajnokság: Baksza Attila

III. hely mezei diákolimpia: Baksza Attila

Ez évben a magyar válogatottban is versenyezhetett Baksza Attila.

I. hely serdülő B rúdgrás: Veres Tamás

II. hely serdülő B rúdgró csapat

I. hely ifjúsági fedettpályás bajnokság, hétpróba: Veres Ferenc

III. hely ifjúsági fedettpályás bajnokság, rúdugrás: Veres Ferenc

I. hely ifjúsági rúdugrás: Veres Ferenc

II. hely ifjúsági tízpróba: Veres Ferenc

Veres Ferenc meghívást kapott a 19 évesek válogatottjába.

Ezek az eredmények országos szinten a 160 szakosztály között a 65-70. helyre rangsorolják a szakosztályt. Az eredményes sportoláson kívül majd minden versenyző jó tanuló is. Ezt bizonyítja, hogy jelenleg is többen folytatják tanulmányaikat különböző felsőoktatási intézményekben.

Aki a felsorolt eredmények hatására részt kíván venni a szakosztályban, akár sportoló, akár pártoló tagként, az egyesület és a szakosztály szeretettel várja.

A Váci Reménység Asztalitenisz Szakosztály bemutatása

Egy kis múlt.

A szakosztály alapítása az idők homályába vész, de nagy valószínűséggel egyidős az Egyesülettel.

Amit tudunk: 1949-ben Váci Kötött néven működik, 1956-ban visszakerült a Reménységhez, de az ismert okok miatt a szakosztályok újból szétszóródnak, és 1977-ig a Váci Kötöttárugyár ad nevet és anyagiakat a „ping-pongosok”-nak. 1977-től 1992 februárjáig Váci Vasas Izzó, illetve Váci Izzó MTE néven szerepelnek a csapatok. 1992 februárjától a Váci Reménység visszaveszi a szakosztályt.

Egy-két név és eredmény:

A legrégebbi eredményekre nem térek ki, de 1965-ig az NB II-ben szerepel az első csapat. Ekkor az országos szövetség átszervezi az NB-t, és az NB II-es csapatok második feléből és a megyei csapatok első harmadából NB III-as csapatokat hoznak létre, így a Vác is NB III-as lesz. Egészen 1991-ig, mikor is sok II. és III. helyezés után végre megnyerik az NB III-as bajnokságot. Ez Lábai Miklós, Jeszenszki János, Fleischinger György, Adorján Péter, Lovas Péter, valamint három kiváló ifjúsági játékos, Agócs Péter, Oroszki Viktor, Újhelyi László érdeme.

Tudjuk, hogy az 50-es években a szakosztályvezetők Pálfi Károly és Szántó Pál. A 60-as években Pálfi Károly vezeti a szakosztályt, és ezt

egyedül teszi egészen 1978-ig, amikor a szakosztályból „kitermelődik” egy, majd pedig 1980-ban egy másik edző is, akik középfokú diplomával rendelkeznek. Ők Lábai Miklós és Agócs Zoltán.

1992 decemberében mindenki „Karcsi bácsija” visszavonul, így a két „mester” irányít, egészen 1996 elejéig. Ekkor Agócs Zoltán bokros tendői miatt leáll. Így újból egyszemélyes a vezetés, remélhetőleg nem sokáig.

A legszebb eredményekről:

NB III-as elsőség 1990-91-es versenyévben

Ifjúsági aranyjelvényesek:

1985. Mészáros Tamás, 1994. Újhelyi László, 1995. Agócs Péter.

1993-94. Budapest I. osztályú csapatbajnokság I.

1993-94. NB II. bronzérem

1994-95. férfi megyei csapatbajnokság I.

1995-96. ifjúsági megyei csapatbajnokság II.

A 60-as évek nagy csapata: Pálfi Károly, Kovacsics Ferenc, Molnár István, Harmos Béla, Fleischinger György, Lábai Miklós;

a 70-es éveké: Pálfi Károly, Pölcz Ernő, Pölcz Gábor, Kalamaznik Károly, Lábai Miklós, Jeszenszki János, Agócs Zoltán, Králik Ferenc;

a 80-as éveké: Pölcz Ernő, Lábai Miklós, Jeszenszki János, Fleischinger György, Mészáros Tamás, Vecserka Zsolt, Adorján Péter, Budavári Attila, Lovas Péter, Helmes Zoltán;

a 90-es éveké: Adorján Péter, Drexler Tamás, Agócs Péter, Mayer István, Lábai Miklós, Újhelyi László, Oroszki Viktor, Budavári Attila, Szabó Zsolt, Buzás Zoltán.

Az 1997-es „sztár” csapat: Buzás Zoltán, Agócs Péter, Lábai Miklós, Szabó Zsolt, Budavári Attila.

Jelenleg a szakosztály harminc főből áll, három csapattal vesz részt a bajnokságokban. Mint említettük, az első csapat NB II-es, a második csapat a megyei első osztályban szerepel, valamint a harmadik, ifjúsági csapat is megyei csapatbajnokságban vesz részt.

Az őszi szezont a következő eredmények jelzik: NB II. 7. hely, férfi megyei csapat 2. helyezés, ifjúsági megyei csapat 3. helyezés.

Az első csapat, első embere Buzás Zoltán (33), a Tököl csapatából érkezett hozzánk, előtte a Fővárosi Közterület Fenntartó Vállalat (F. K. F. V.) NB I/B-s csapatában játszott. Jelenleg 81 %-os eredménnyel büszkélkedhet.

A nemrég ifjúsági korból kiöregedett Agócs Péter (19) szakosztályi nevelés. Egy évig a Budaörs NB I/B-s csapatában szerepelt, jelenleg 42 %-ot ért el az 1996/97-es bajnoki évben. Tőle még sokat vár a szakosztály, további NB II-es játékosok: Lábai Miklós (45) 35%, Szabó Zsolt (16) 25%, Budavári Attila (24) 19%.

A megyei csapat tagjai, és eredményeik: Lovas Péter (30) 78%, Bea István (42) 75%, Sinkó Tibor (32) 70%, Oroszki Viktor (20) 60%, Buzás Bence (17) 47%, Fleischinger II. György (16) 13%.

A szakosztályok adta lehetőséget kihasználva a nagy-csapatból besegett a megyei csapatba Budavári Attila (24) 84%-os, Szabó Zsolt (16) 75%-os teljesítményével. Az ifjúsági csapatot az 1996-97-es évadban Égel Zoltán (15), Siedelszky Béla, Zengő György (14), és Fleischinger II. György (16) alkotta.

A fél szezon lezárva Égel Zoltán (15) volt a legeredményesebb.

A szakosztályi létszám a következőképpen oszlik meg: 10 felnőtt korú, 10 ifjúsági korú, 6 serdülő korú, 4 újonc játékos.

Látható, hogy több a fiatalok, így tud a szakosztály olyan elfoglaltságot adni, ami egészségmegőrző, sportszerűsége nevelő lehetőséget ad a magatartásformák kontrolljára, a példaadásra, tehát hasznos, és ez így jó.

Kosárlabda szakosztály

A szakosztály 1995 áprilisában alakult. Célul tűzte ki a középiskolában nem játszó és az egyéb bajnokságokban sem szereplő játékosok számára játéklehetőség biztosítását.

Az 1995. évben megyebajnokságot nyert váci kosárlabda csapattal történt fúziót követően az NB II-ben, illetve a megyebajnokságban is indítottunk csapatot.

A szakosztály irányítói folyamatosan az alábbi személyek:

Szakosztály-elnök: Pethő Ervin, szakosztályvezető, technikai vezető: Huszák János, Játékosedzők: Gergely Péter és Nagy Péter.

Váci Reménység Lábtenisz Szakosztály

Alakulás 1997 áprilisa

Csatlakozás a Magyar Lábtenisz Szövetséghez: 1997.

Szakosztályvezető: Korpás Gábor, helyettes: Rusvay Gábor.

Az egyesület vezetősége részéről a felügyeletet a szakosztály fölött Kucsák Gábor látja el. A szakosztály benevezett az 1997. évi Magyar Lábtenisz Csapatbajnokságra, és az utolsó forduló előtt a harmadik helyen áll.

Szakosztályunknak három válogatott kerettagja van, Márkus László, Márkus Zoltán és Kripner István személyében. Reményeink szerint ők is kijutnak az 1997. november 29-én Franciaországban tartandó IV. Lábtenisz Európa Bajnokságra.

A szakosztály másik csapata az „Old Boys” csapatbajnokságban ért el negyedik helyezést. Ezt a bajnokságot a 45. életévüket betöltött játékosok számára írták ki.

A VÁCI REMÉNYSÉG EGYESÜLET TAGJAINAK NÉVSORA

Tiszteletbeli elnök: Pázmándy György

Ügyvezető elnök: Dr. Kondér Gyula

Alelnök: Moys Csaba

Titkár: Derényi László

Választmány: Agócs Zoltán, Arnóczy Lajos, Bakó József, Gyombolai Gyula, Kovács Gábor, Kucsák Gábor, Manninger Gábor, dr. Oroszi Sándor, Pápa Lajos, Simák Attila, Szaniszló Róbert, Szombath Károly, Veres Ferenc

Tagok:

Ábrahám Károly
dr. Áfra Tamás
Balogh Sándor
Balogh Béla
Baranyai Péter
Bartos Ferenc
Bartos Péter
Bea Józsefné
dr. Bea Mátyás
Bánáti Attila
Becsó János
Belev Károly
Boda József
Bodor János
Bonifert Donát
Borbély József
Brezovich Károly
Budai József
Buchnitz Zoltán
Csákvári János
Csányi István
Csermák Károly
Cserni József
Csizsár István
Csizmarik Ferenc
Csóvári Andrea
Czuczor Albert
Dóra Zoltán
Drexler János
Dudás János
Erőss Béla
Erőss Sándor
Faludi Irma
Fleischinger György
Fonyó György

Frick Pál
Forgó László
Gál Gábor
Gomba György
Gulyás Tamás
Gyarmati Dezső
Gyergyai Miklós
Gyimesi Sándor
Gyombolai Márton
Hamvas Ferenc
Horhi Mihály
Jancsik László
Józsa Kálmán
Kalácska László
Karináné Szuhoczki Erzsébet
Katona Tamás
dr. Kautz Annamária
Kárpáti Lajos
Keszthelyi József
Kettner Henrik
Kiss István
Kiss Károly
Kiss Péter
Kocsis Iván
Kodér Béla
Kókai Árpád
Kondér Sándor
Korpás Gábor
Kovács Gábor
Kovács Károly
Kovács Lajos
Kovács Sándor
Kövecses Sándor
Kövesi Márta
Kövi László
Králik Géza
Kummer Béla

Kurdi Bálint
Kurdi László
Lehőcz András
Lengyel László
Lenkei Árpád
Letfus József
Légrádi Béla
Majer László
Mátyásffy Ferenc
Mikula Dániel
Mojzes György
Molnár Ferenc
Nemes Zoltán
Neugam József
Néveri Endre
Ollé Mihály
Palya Mihály
Palotai Ferenc
Palotai László
Palotás József
Pálos Frigyes
Pápa Sándorné
Pethő Ervin
Péter Pál
Pindes László
Pintér Ferenc
Puskás Attila
Rada Lajos
dr. Rusvay Tibor
Simák István
dr. Simon Csilla
Somogyi Ernő
dr. Somorjai Gábor
Szalay István I.
Szalay István II.
Szabóné Pápa Dorottya
Szeidl József

id. Szikora Gyula
Szúnyogh Péter
Tamás Antal
Tamás Lajos
Téglásiné Taliga Veronika
Tumbász Ferenc
Varga László
Varga Tibor
Vágner Jenő
Végyvári Nándorné
Zavecz József
Zsarnóczay Márton

*A 811. számú Szent József
cserkészcsapat tagjai
1997 októberében*

Dr. Bénik Tamás *parancsnok*
Klein Ágnes
Delacasse Ivett
Mladek Enikő
Mladek Kinga
Pál Amanda
Tóth Barnabás
Maczó Balázs
Mikulás Dániel
Pál Esztella *őrsvezető*
Szaniszló Zsuzsanna
Budai Mária
Klein Zsófia
Kresák Annamária
Vincze Orsolya *őrsvezető*
Budai Gabriella
Baranyi Márta

Eke Angela
Megtért Ágnes
Koncz Éva
Cserni Vera
Seress György *őrsvezető*
Gyurcsán Gergő
Papp Dávid
Varjó Ákos
Bágyon Viktor
Bénik Ákos *őrsvezető*
Werner Tamás
Gyombolai Zsolt
Kámory Gyula
Jutasi Bálint
Tumpech Aranka
Varga Beáta
Angyal Andrea
Berta Kálmán
Dlabai Péter
Fazekas Gábor
Holecz Gábor
Homolya Gergely

*A Váci Reménység Egyesület
Labdarúgó szakosztályának
névsora*

Szakosztályvezető: Bayer László
Intéző: Fábián Sándor
Edzők felnőtt: Udvari Mihály
ifjúsági: Rusvay Balázs
serdülő: Szél József

Felnőtt csapat:

Papp György
Csekő Tamás
Tóth Csaba

Nagy Gábor
Kolonics Tamás
Englőner Tamás
Mezei Ferenc
Ruff Dániel
Bayer Krisztián
Kecskés Zoltán
Turai József
Tamás Zoltán
Csiri Zsolt
Turai József
Tamás István
Rezák Zoltán
Török Gábor
Kiss Gábor
Nagy László
Piros Gábor
Latrovszky Zoltán
Czerovszki Gábor
Szél József
Vandra Tamás
Kovács Péter
Lieszkovszky Arnold

Ifjúsági csapat:

Déry Tamás
Cseszár Ferenc
Englőner Krisztián
Kiss Ágoston
Moys Zoltán
Esztenei János
Dudás Gábor
Lakatos Elemér
Oláh Tamás
Turmely Norbert
Klucsik Gábor
Imre Zsolt

Balogh Norbert
Bákonyi János
Hegyi Sándor
Englőner Richárd

Serdülő csapat:

Csernyi Attila
Huszár Károly
Csámpai Ferenc
Csámpai Mihály
Konrád Péter
Oszaczky László
Nemes László
Füke László
Lakatos Olivér
Déry Zoltán
Weigerding György
Nagy Dávid
Krafcsek Károly
Lakatos Zoltán
Pintér Tibor
Fehér Csaba

*A Váci Reménység Egyesület
Atlétikai Szakosztályának
névsora:*

Szakosztályvezető: Veres Ferenc
Vezetőedző: Szikora Gyula
Edző: Jancsik László

Atléták:

Álmos László
Álmos Petra
Baksza Attila
Bánáti Mariann

Csiklya Gyöngyvér
Csiklya Réka
Dékány Tamás
Jancsó Csaba
Kocsis Tamás
Klucsik Szilvia
Kovács Adrien
Kovács Kitti
Kovács Szilárd
Megtért Attila
Nenyiszta László
Kummer Bálint
Nyári Attila
Nyári József
Pindes Attila
Prontvai Lilla
Simon Balázs
Simon Zoltán
Szikora Balázs
Szikora Gábor
Szőnyi Mihály
Tóbiás Gábor
Varga Eszter
Veres Ferenc
Veres Tamás

*A Váci Reménység Egyesület
Asztalitenisz Szakosztály
névsora*

Pálfi Károly
Lábai László *edző*
Fleischinger
György *szakosztályvezető*
Bea István
Budavári Attila

Jeszenszki János
Lovas Péter
Mayer István
Buzás Zoltán
Buzás Bence
Bartos Ákos
Égel Zoltán
Sinkó Tibor
Újhelyi László
Magyar Árpád
László Levente
Vasas István
Szabó Zsolt
Siedelszky Béla
Oroszki Viktor
Kiss Dávid
Eszterhai Viktor

*A Váci Reménység Egyesület
Kosárlabda Szakosztály*

névsora:

A csapatok tagjai:

Nők:

Kovács Szilvia
Simonyi Zsuzsa
Moórné Horváth Beatrix
Králik Orsolya
Jónás Anett
Jónás Henrietta
Lózs Karolina
Veres Judit
Hanustyák Katalin
Kozma Sarolta
Répási Judit
Bakos Judit
Horváth Kinga

Férfiak:

Oroszi Károly
Belák Zoltán
Kenéz Zoltán
Baja Sándor
Szerényi Gábor
Szaniszló Zoltán
Pethő Gábor
Ormai György
Veres Péter
Burik Szilárd
Eckhardt Tibor
Jakus Tamás
Kosztján Attila
Lesták György
Szabó Dávid
Kirschner Gyula
Hanczik gábor
Dónusz Attila
Szurcsik Norbert

Az NB II-ben szerepeltek még:

Asztalos Armand
Pozderka Gábor
Slahutka Tamás
Urbán László
Bicsár János
Szabó István

*A Váci Reménység
Lábtenisz szakosztály névsora*

Szakosztályvezető: Korpás Gábor

Helyettes: Rusvay Gábor

Felügyelet: Kucsák Gábor

Igazolt játékosok:

Korpás Gábor

Rusvay Gábor

Márkus László

Márkus Zoltán

Kripner István

Decsi Péter

Baka József

Rapka Péter

ifj. Néveri Endre

A csapat tagjai.

Néveri Endre

Kopp Dezső

Újvári Gyula

Schrancz András

Gaál Endre

Sztankovits Imre

*A Váci Reménység Egyesület
Modellező Szakkör névsora:*

Csizmarik Ferenc *vezető*

Hlatky István

Bálint György

Baharev Ali

Megtért Attila

Poszpisel Gyula

Kazár Zoltán

Nagy Áron
Tóth Kálmán
Teknős József
Szántó Béla

*A Váci Reménység Egyesület
162. Galambász Szakosztály
névsora:*

Bártfalvi László
Béres Ferenc
Csereklye István
Danicz Péter
Danicz Sándor
Frick István
Fleischmann Ferenc
Fuferenda János
Garai Jenő
Jakab Ferenc
Kettler János
Kovács Ferenc
Krisztics Attila
Neubrandt János
Pajor György
Reich András
Terényi Tamás
Vanicsek György
Vanicsek Rudolf
Vörös Jenő

*A Váci Reménység Egyesület Természetjáró Szakosztályának
névsora:*

Réti Gyula *szakosztályvezető*

Bartha Tiborné

Bertalan Ferencné

Dr. Csernyi Istvánné

Durovics János

Farkas Zsolt

Fehér Éva

Furucz Zoltánné

Gele József

Hajdú Sándor

Hámory Endréné

Hidvégi Vincéné

Kovács Istvánné

Major Istvánné

Oláh Gábor

Pataki Ilona

Pintér Árpád

Rácz Sándor

Szabó József

Szabó Katalin

Túri Ildikó

Volentics János

Vörös Margit